

راهنمای جامع تحصیل و زندگی در هندوستان

تهیه و تنظیم: هندوستان دات کام
تمامی حقوق مادی و معنوی متعلق به پایگاه اینترنتی هندوستان دات کام است و استفاده فقط با ذکر منبع امکان پذیر است

شامل:

رشته های ارائه شده در مقطع لیسانس دانشگاههای شهر حیدرآباد هندوستان

رشته های ارائه شده در مقطع فوق لیسانس دانشگاههای شهر حیدرآباد هندوستان

هزینه های زندگی در حیدرآباد

مدارک مورد نیاز

تاریخچه حیدرآباد

سیستم آموزش عالی هند

ارزشیابی مدارک تحصیلی

چشم انداز سیاسی - جغرافیایی

رشته های ارائه شده در مقطع لیسانس دانشگاههای شهر حیدرآباد هندوستان

- 1- مهندسی عمران / Civil Engineering / طول دوره چهارسال / شهریه هر سال دوهزاروهشتصد دلار / دانشگاه تکنولوژی جواهر لعل نهروحیدرآباد
 - 2- مهندسی کامپیوتر / Computer Science and Engineering / طول دوره چهارسال / شهریه هر سال دوهزاروهشتصد دلار / دانشگاه تکنولوژی جواهر لعل نهروحیدرآباد
 - 3- مهندسی الکترونیک / Electrical & Electronics Engineering / طول دوره چهارسال / شهریه هر سال دوهزاروهشتصد دلار / دانشگاه تکنولوژی جواهر لعل نهروحیدرآباد
 - 4- مهندسی الکترونیک مخابرات / Electronics & Communication Engineering / طول دوره چهارسال / شهریه هر سال دوهزاروهشتصد دلار / دانشگاه تکنولوژی جواهر لعل نهروحیدرآباد
 - 5- مهندسی مکانیک / Mechanical Engineering / طول دوره چهارسال / شهریه هر سال دوهزاروهشتصد دلار / دانشگاه تکنولوژی جواهر لعل نهروحیدرآباد
 - 6- مهندسی متالوژی / Metallurgical Engineering / طول دوره چهارسال / شهریه هر سال دوهزاروهشتصد دلار / دانشگاه تکنولوژی جواهر لعل نهروحیدرآباد
 - 7- عکاسی / Photography / طول دوره سه سال / شهریه هر سال پانصد دلار / دانشگاه عثمانیا شهر حیدرآباد
 - 8- هنرهای کاربردی / Applied Arts / طول دوره پنج سال / شهریه هر سال پانصد دلار / دانشگاه عثمانیا شهر حیدرآباد
 - 9- نقاشی / Painting / طول دوره پنج سال / شهریه هر سال پانصد دلار / دانشگاه عثمانیا شهر حیدرآباد
 - 10- عربی، انگلیسی، هندی، سانسکریت، فرانسوی، فارسی / طول دوره سه سال / شهریه هر سال دوپست و پنجاه دلار / دانشگاه عثمانیا شهر حیدرآباد
 - 11- مددکاری اجتماعی / Social Work / طول دوره سه سال / شهریه هر سال سیصد دلار / دانشگاه عثمانیا شهر حیدرآباد
 - 12- تجارت / Commerce / طول دوره سه سال / شهریه هر سال سیصد و هفتاد و پنج دلار / دانشگاه عثمانیا شهر حیدرآباد
- گرایشهای تجارت: Advertising, Sales Promotion & sales management - Foreign Trade Practices and procedure - Computer Applications - Tax Procedure & Practices
- 13- مهندسی شیمی / Chemical Technology / طول دوره چهار سال / شهریه هر سال سه هزار دلار / دانشگاه عثمانیا شهر حیدرآباد
 - 14- مهندسی پارچه / Textile Technology / طول دوره چهار سال / شهریه هر سال سه هزار دلار / دانشگاه عثمانیا شهر حیدرآباد
 - 15- مهندسی غذایی / Food Processing Technology / طول دوره چهار سال / شهریه هر سال سه هزار دلار / دانشگاه عثمانیا شهر حیدرآباد
 - 16- مهندسی بیوتکنولوژی / Bio-technology Engineering / طول دوره چهار سال / شهریه هر سال سه هزار دلار / دانشگاه عثمانیا شهر حیدرآباد

راهنمای جامع تحصیل و زندگی در هندوستان

- 17- مهندسی کامپیوتر / Computer Engineering / طول دوره چهار سال / شهریه هر سال سه هزار دلار / دانشگاه عثمانیا شهر حیدرآباد
- 18- مهندسی الکترونیک / طول دوره چهار سال / شهریه هر سال سه هزار دلار / دانشگاه عثمانیا شهر حیدرآباد
- 19- مهندسی مخابرات / طول دوره چهار سال / شهریه هر سال سه هزار دلار / دانشگاه عثمانیا شهر حیدرآباد
- 20 مهندسی مکانیک / طول دوره چهار سال / شهریه هر سال سه هزار دلار / دانشگاه عثمانیا شهر حیدرآباد
- 21- مهندسی تولید / Production Engineering / طول دوره چهار سال / شهریه هر سال سه هزار دلار / دانشگاه عثمانیا شهر حیدرآباد
- 22- مهندسی عمران / طول دوره چهار سال / شهریه هر سال سه هزار دلار / دانشگاه عثمانیا شهر حیدرآباد
- 23- مهندسی پزشکی / طول دوره چهار سال / شهریه هر سال سه هزار دلار / دانشگاه عثمانیا شهر حیدرآباد
- 24- داروسازی / طول دوره چهار سال / شهریه هر سال سه هزار دلار / دانشگاه عثمانیا شهر حیدرآباد
- 25- حقوق / Law / طول دوره سه سال / شهریه هر سال هزار دلار / دانشگاه عثمانیا شهر حیدرآباد
- 26- علوم کامپیوتر / BCA / طول دوره سه سال / شهریه هر سال هزار دلار / دانشگاه عثمانیا شهر حیدرآباد
- 27- بازاریابی / Marketing / طول دوره سه سال / شهریه هر سال ششصد دلار / دانشگاه عثمانیا شهر حیدرآباد
- 28- اقتصاد / Economics / طول دوره سه سال / شهریه هر سال دوپست و پنجاه دلار / دانشگاه عثمانیا شهر حیدرآباد
- 29- علوم سیاسی / Political Sciences / طول دوره سه سال / شهریه هر سال دوپست و پنجاه دلار / دانشگاه عثمانیا شهر حیدرآباد
- 30- مدیریت عمومی / Public Administration / طول دوره سه سال / شهریه هر سال دوپست و پنجاه دلار / دانشگاه عثمانیا شهر حیدرآباد
- 31- روانشناسی / Sociology / طول دوره سه سال / شهریه هر سال دوپست و پنجاه دلار / دانشگاه عثمانیا شهر حیدرآباد
- 32- ریاضیات / Mathematics / طول دوره سه سال / شهریه هر سال دوپست و پنجاه دلار / دانشگاه عثمانیا شهر حیدرآباد
- 33- ریاضیات کاربردی / Applied Mathematics / طول دوره سه سال / شهریه هر سال دوپست و پنجاه دلار / دانشگاه عثمانیا شهر حیدرآباد
- 34- جغرافیا / Geography / طول دوره سه سال / شهریه هر سال دوپست و پنجاه دلار / دانشگاه عثمانیا شهر حیدرآباد

راهنمای جامع تحصیل و زندگی در هندوستان

- 35- تجارت / Commerce / طول دوره سه سال / شهریه هر سال دوپست و پنجاه دلار / دانشگاه عثمانیا شهر حیدرآباد
- 36- آمار / statistics / طول دوره سه سال / شهریه هر سال دوپست و پنجاه دلار / دانشگاه عثمانیا شهر حیدرآباد
- 37- تاریخ / History / طول دوره سه سال / شهریه هر سال دوپست و پنجاه دلار / دانشگاه عثمانیا شهر حیدرآباد
- 38- علوم اسلامی / Islamic Studies / طول دوره سه سال / شهریه هر سال دوپست و پنجاه دلار / دانشگاه عثمانیا شهر حیدرآباد
- 39- فلسفه / Philosophy / طول دوره سه سال / شهریه هر سال دوپست و پنجاه دلار / دانشگاه عثمانیا شهر حیدرآباد
- 40- زبانشناسی / Linguistics / طول دوره سه سال / شهریه هر سال دوپست و پنجاه دلار / دانشگاه عثمانیا شهر حیدرآباد
- 41- اقتصاد تجارت / Business Economics / طول دوره سه سال / شهریه هر سال دوپست و پنجاه دلار / دانشگاه عثمانیا شهر حیدرآباد
- 42- مطالعات توسعه / Development Studies / طول دوره سه سال / شهریه هر سال دوپست و پنجاه دلار / دانشگاه عثمانیا شهر حیدرآباد
- 43- فیزیک / Physics / طول دوره سه سال / شهریه هر سال چهارصدوپنجاه دلار / دانشگاه عثمانیا شهر حیدرآباد
- 44- شیمی / Chemistry / طول دوره سه سال / شهریه هر سال چهارصدوپنجاه دلار / دانشگاه عثمانیا شهر حیدرآباد
- 45- زمین شناسی / Geology / طول دوره سه سال / شهریه هر سال چهارصدوپنجاه دلار / دانشگاه عثمانیا شهر حیدرآباد
- 46- گیاهشناسی / Botany / طول دوره سه سال / شهریه هر سال چهارصدوپنجاه دلار / دانشگاه عثمانیا شهر حیدرآباد
- 47- علوم حیوانی / Zoology / طول دوره سه سال / شهریه هر سال چهارصدوپنجاه دلار / دانشگاه عثمانیا شهر حیدرآباد
- 48- میکروبیولوژی / Microbiology / طول دوره سه سال / شهریه هر سال چهارصدوپنجاه دلار / دانشگاه عثمانیا شهر حیدرآباد
- 49- ژنتیک / Genetics / طول دوره سه سال / شهریه هر سال چهارصدوپنجاه دلار / دانشگاه عثمانیا شهر حیدرآباد
- 50- جنگلداری / Forestry / طول دوره سه سال / شهریه هر سال چهارصدوپنجاه دلار / دانشگاه عثمانیا شهر حیدرآباد
- 51- تغذیه / Nutrition / طول دوره سه سال / شهریه هر سال چهارصدوپنجاه دلار / دانشگاه عثمانیا شهر حیدرآباد
- 52- شیمی صنعتی / Industrial Chemistry / طول دوره سه سال / شهریه هر سال چهارصدوپنجاه دلار / دانشگاه عثمانیا شهر حیدرآباد

راهنمای جامع تحصیل و زندگی در هندوستان

- 53- علوم کامپیوتر / Computer Sciences / طول دوره سه سال / شهریه هر سال چهارصدوپنجاه دلار / دانشگاه عثمانیا شهر حیدرآباد
- 54- الکترونیک / Electronics / طول دوره سه سال / شهریه هر سال چهارصدوپنجاه دلار / دانشگاه عثمانیا شهر حیدرآباد
- 55- بیوتکنولوژی / Bio-Technology / طول دوره سه سال / شهریه هر سال چهارصدوپنجاه دلار / دانشگاه عثمانیا شهر حیدرآباد
- 56- تکنولوژی شیمی / طول دوره سه سال / شهریه هر سال چهارصدوپنجاه دلار / دانشگاه عثمانیا شهر حیدرآباد
- 57- علوم کشاورزی و توسعه روستایی / Farm Sciences and Rural Development / طول دوره سه سال / شهریه هر سال چهارصدوپنجاه دلار / دانشگاه عثمانیا شهر حیدرآباد
- 58- علوم کامپیوتر و مهندسی / Computer Sciences and Engineering / طول دوره سه سال / شهریه هر سال چهارصدوپنجاه دلار / دانشگاه عثمانیا شهر حیدرآباد
- 59- تکنولوژی الکترونیک و کامپیوتر / طول دوره سه سال / شهریه هر سال چهارصدوپنجاه دلار / دانشگاه عثمانیا شهر حیدرآباد
- 60 - مهندسی نگهداری / Maintenance Engineering / طول دوره سه سال / شهریه هر سال چهارصدوپنجاه دلار / دانشگاه عثمانیا شهر حیدرآباد

رشته های ارائه شده در مقطع فوق لیسانس دانشگاههای شهر حیدرآباد هندوستان

- 1- عربی، انگلیسی، هندی، سانسکریت، فرانسوی، فارسی / طول دوره دو سال / شهریه هر سال هزار دلار / دانشگاه عثمانیا حیدرآباد
- 2- فلسفه / طول دوره دو سال / شهریه هر سال هزار دلار / دانشگاه عثمانیا حیدرآباد
- 3- مطالعات اسلامی / طول دوره دو سال / شهریه هر سال هزار دلار / دانشگاه عثمانیا حیدرآباد
- 4- زبان شناسی / Linguistics / طول دوره دو سال / شهریه هر سال هزار دلار / دانشگاه عثمانیا حیدرآباد
- 5- تئاتر / Theatre Arts / طول دوره دو سال / شهریه هر سال هزار دلار / دانشگاه عثمانیا حیدرآباد
- 6- اقتصاد / Economics / طول دوره دو سال / شهریه هر سال هزار دلار / دانشگاه عثمانیا حیدرآباد
- 7- تاریخ / History / طول دوره دو سال / شهریه هر سال هزار دلار / دانشگاه عثمانیا حیدرآباد
- 8- علوم سیاسی / Political Sciences / طول دوره دو سال / شهریه هر سال هزار دلار / دانشگاه عثمانیا حیدرآباد
- 9- مدیریت عمومی / Public Administration / طول دوره دو سال / شهریه هر سال هزار دلار / دانشگاه عثمانیا حیدرآباد
- 10- جامعه شناسی / Sociology / طول دوره دو سال / شهریه هر سال هزار دلار / دانشگاه عثمانیا حیدرآباد
- 11- روانشناسی / Psychology / طول دوره دو سال / شهریه هر سال هزار دلار / دانشگاه عثمانیا حیدرآباد
- 12- مددکاری اجتماعی / Social Work / طول دوره دو سال / شهریه در هر سال هزار و پانصد دلار / دانشگاه عثمانیا حیدرآباد
- 13- علوم کتابداری / Library Science / طول دوره دو سال / شهریه در هر سال هزار و پانصد دلار / دانشگاه عثمانیا حیدرآباد
- 14 - تجارت / M.Com / طول دوره دو سال / شهریه در هر سال هزار و پانصد دلار / دانشگاه عثمانیا حیدرآباد
- 15 - گیاهشناسی / Botany / طول دوره دو سال / شهریه در هر سال هزار و پانصد دلار / دانشگاه عثمانیا حیدرآباد
- 16- شیمی / Chemistry / طول دوره دو سال / شهریه در هر سال هزار و پانصد دلار / دانشگاه عثمانیا حیدرآباد
- 17- علوم کامپیوتر / Computer Science / طول دوره تحصیلی دو سال / شهریه در هر سال دو هزار دلار / دانشگاه عثمانیا حیدرآباد
- 18- ریاضی / Mathematics / طول دوره دو سال / شهریه در هر سال هزار و پانصد دلار / دانشگاه عثمانیا حیدرآباد

راهنمای جامع تحصیل و زندگی در هندوستان

- 19- ریاضی کاربردی / applied Mathematics / طول دوره دو سال / شهریه در هر سال هزار و پانصد دلار / دانشگاه عثمانیا حیدرآباد
- 20- آمار / Statistics / طول دوره دو سال / شهریه در هر سال هزار و پانصد دلار / دانشگاه عثمانیا حیدرآباد
- 21- آمار کاربردی / Applied Statistics / طول دوره دو سال / شهریه در هر سال هزار و پانصد دلار / دانشگاه عثمانیا حیدرآباد
- 22- فیزیک / Physics / طول دوره دو سال / شهریه در هر سال هزار و پانصد دلار / دانشگاه عثمانیا حیدرآباد
- 23- ستاره شناسی / Astronomy / طول دوره دو سال / شهریه در هر سال هزار و پانصد دلار / دانشگاه عثمانیا حیدرآباد
- 24- فیزیک نجومی و ژئوفیزیک / Astrophysics and Geophysics / طول دوره دو سال / شهریه در هر سال هزار و پانصد دلار / دانشگاه عثمانیا حیدرآباد
- 25- الکترونیک / Electronics / طول دوره دو سال / شهریه در هر سال هزار و پانصد دلار / دانشگاه عثمانیا حیدرآباد
- 26- بیوشیمی / Biochemistry / طول دوره دو سال / شهریه در هر سال هزار و پانصد دلار / دانشگاه عثمانیا حیدرآباد
- 27- علوم قضایی / Foresnic Science / طول دوره تحصیلی دو سال / شهریه در هر سال دو هزار دلار / دانشگاه عثمانیا حیدرآباد
- 28- بیوتکنولوژی / Biotechnology / طول دوره تحصیلی دو سال / شهریه در هر سال دو هزار دلار / دانشگاه عثمانیا حیدرآباد
- 29- ژنتیک / Genetics / طول دوره دو سال / شهریه در هر سال هزار و پانصد دلار / دانشگاه عثمانیا حیدرآباد
- 30- میکروبیولوژی / Microbiology / طول دوره دو سال / شهریه در هر سال هزار و پانصد دلار / دانشگاه عثمانیا حیدرآباد
- 31- علوم محیط زیست / Environmental Science / طول دوره تحصیلی دو سال / شهریه در هر سال دو هزار دلار / دانشگاه عثمانیا حیدرآباد
- 32- تغذیه / Nutrition and Dietetics / طول دوره تحصیلی دو سال / شهریه در هر سال دو هزار دلار / دانشگاه عثمانیا حیدرآباد
- 33- زمین شناسی / Geology / طول دوره دو سال / شهریه در هر سال هزار و پانصد دلار / دانشگاه عثمانیا حیدرآباد
- 34- ژئوشیمی کاربردی / Applied Geochemistry / طول دوره دو سال / شهریه در هر سال هزار و پانصد دلار / دانشگاه عثمانیا حیدرآباد
- 35- جغرافیا / Geology / طول دوره دو سال / شهریه در هر سال هزار و پانصد دلار / دانشگاه عثمانیا حیدرآباد
- 36- ژئوانفورماتیک / Geo-Informatics / طول دوره دو سال / شهریه در هر سال هزار و پانصد دلار / دانشگاه عثمانیا حیدرآباد

راهنمای جامع تحصیل و زندگی در هندوستان

37- جانورشناسی / Zoology / طول دوره دو سال / شهریه در هر سال هزار و پانصد دلار / دانشگاه عثمانیا
حیدرآباد

38- ام بی ای / MBA و گرایش مدیریت صنعتی / طول دوره دو سال / شهریه هر سال دو هزار دلار /
دانشگاه عثمانیا حیدرآباد

39- ام بی ای / MBA مدیریت بیمارستان / طول دوره دو سال / شهریه در هر سال پنج هزار دلار / دانشگاه
عثمانیا حیدرآباد

40- آموزش / Education / طول دوره دو سال / شهریه در هر سال هزار و پانصد دلار / دانشگاه عثمانیا
حیدرآباد

41- حقوق / Law / طول دوره دو سال / شهریه در هر سال هزار و پانصد دلار / دانشگاه عثمانیا حیدرآباد

گرایشهای رشته حقوق در مقطع فوق لیسانس: حقوق اساسی - حقوق تجاری - حقوق کار - حقوق بین
الملل - حقوق فقهی - حقوق جنائی - حقوق بازرگانی بین المللی - حقوق اقتصاد - Alternative Dispute
Resolution - Intellectual property Rights

42- کاربری کامپیوتر / MCA(Master of Computer Application) / طول دوره سه سال / شهریه در هر
سال دو هزار دلار / دانشگاه عثمانیا حیدرآباد

43- سیستمهای اطلاعاتی / Information System / طول دوره دو سال / شهریه در هر سال دو هزار دلار
/دانشگاه عثمانیا حیدرآباد

44- مهندسی بیوتکنولوژی / Biotechnology / طول دوره دو سال / شهریه در هر سال چهارهزار و پانصد
دلار / دانشگاه تکنولوژی جواهر لعل نهرو حیدرآباد

45- مهندسی عمران / Civil Engineering / طول دوره دو سال / شهریه در هر سال چهارهزار و پانصد دلار /
دانشگاه تکنولوژی جواهر لعل نهرو حیدرآباد

گرایشهای مهندسی عمران: - Structural Engineering - Geo-Environmental Engineering -
Transportation Engineering

46- مهندسی کامپیوتر / Computer Engineering / طول دوره دو سال / شهریه در هر سال چهارهزار و
پانصد دلار / دانشگاه تکنولوژی جواهر لعل نهرو حیدرآباد

گرایشهای مهندسی کامپیوتر: Computer Science - Computer Networks and Information Security -
Software Engineering - Information Technology - and Engineering

47- مهندسی الکترونیک و الکتریکال / Electrical and Electronics Engineering / طول دوره دو سال /
شهریه در هر سال چهارهزار و پانصد دلار / دانشگاه تکنولوژی جواهر لعل نهرو حیدرآباد

گرایشهای مهندسی الکترونیک و الکتریکال: Electrical Power Engineering - Power Electronics and
Industrial Drivers - Thermal Engineering

48- الکترونیک و مهندسی مخابرات / Electronics and communication Engineering / طول دوره دو سال
/ شهریه در هر سال چهارهزار و پانصد دلار / دانشگاه تکنولوژی جواهر لعل نهرو حیدرآباد

گرایشها: Digital System and Computer Electronics - System and Signal Processing

49- مهندسی محیط زیست / Environmental Engineering / طول دوره دو سال / شهریه در هر سال
چهارهزار و پانصد دلار / دانشگاه تکنولوژی جواهر لعل نهرو حیدرآباد

راهنمای جامع تحصیل و زندگی در هندوستان

گرایشها: Environmental Geomatics - Environmental Management

50- Inter Disiplinary Course / طول دوره دو سال / شهریه در هر سال چهارهزار و پانصد دلار / دانشگاه
تکنولوژی جواهر لعل نهرو حیدرآباد

گرایشها: Energy Systems , Nano-Technology

51- فوق لیسانس کاربرد کامپیوتر/ MCA-Master of Computer Applications / طول دوره سه سال /
شهریه هر سال هزار و هشتصد دلار / دانشگاه تکنولوژی جواهر لعل نهرو حیدرآباد

52- ام بی ای / MBA-Business Administration / طول دوره دو سال / شهریه هر سال هزار و هشتصد
دلار / دانشگاه تکنولوژی جواهر لعل نهرو حیدرآباد

53- ریاضیات / Mathematics - System Theory and Computer Modeling / طول دوره دو سال / شهریه
هر سال هزار و پانصد دلار / دانشگاه تکنولوژی جواهر لعل نهرو حیدرآباد

54- فیزیک / Physics - Fibre Optics and Communication / طول دوره دو سال / شهریه هر سال هزار و
پانصد دلار / دانشگاه تکنولوژی جواهر لعل نهرو حیدرآباد

55- شیمی / Chemistry / طول دوره دو سال / شهریه هر سال هزار و پانصد دلار / دانشگاه تکنولوژی
جواهر لعل نهرو حیدرآباد

گرایشهای شیمی : Analytical Chemistry - Drugs and Pharmaceuticals - industrial Chemistry

56- محیط زیست / Environmental Studies / طول دوره دو سال / شهریه هر سال هزار و پانصد دلار /
دانشگاه تکنولوژی جواهر لعل نهرو حیدرآباد

گرایشهای محیط زیست: Environmental Science and Technology - Environmental Biotechnology

57- بیوتکنولوژی / Biotechnology / طول دوره دو سال / شهریه هر سال هزار و پانصد دلار / دانشگاه
تکنولوژی جواهر لعل نهرو حیدرآباد

58- میکروبیولوژی / Microbiology / طول دوره دو سال / شهریه هر سال هزار و پانصد دلار / دانشگاه
تکنولوژی جواهر لعل نهرو حیدرآباد

59- Inter Disiplinary Course / طول دوره دو سال / شهریه هر سال هزار و پانصد دلار / دانشگاه
تکنولوژی جواهر لعل نهرو حیدرآباد

گرایشها شامل: Geo-Spatial Science and Technology & Satellite Meteorology & Weather
Informatics

60 - سنجش از راه دور - جی آی اس / GIS- Remote Sensing / طول دوره دو سال / شهریه هر سال
چهارهزار و پانصد دلار / دانشگاه تکنولوژی جواهر لعل نهرو حیدرآباد

هزینه های زندگی در حیدرآباد

- 1- شهریه دانشگاه: این هزینه بصورت سالیانه و در اول سال پرداخت میشه (چه نظام سالی و چه نظام ترمی) و با توجه به رشته و مقطع تحصیلی متفاوت هست.
- 2- هزینه خرید وسایل خانه که شامل یخچال، تلویزیون، تخت، وسایل آشپزخانه و میشه که انشاءالله در یک مقاله جدا کاملاً در موردش خواهم نوشت.

3- هزینه اجاره خانه: مقدار هزینه جهت اجاره خانه به عوامل زیادی بستگی داره. ولی عموماً اجاره یک دستگاه آپارتمان دو خوابه در نقاط مختلف شهر از حدود 7000 روپیه (توضیح: هر روپیه در شرایط کنونی تقریباً برابر با بیست تومان است) در ماه شروع میشه تا قیمت‌های خیلی خیلی نجومی. البته مسلماً خانه‌هایی با اجاره پایین‌تر هم پیدا میشه ولی زندگی در این خونه‌ها برای ما ایرانیها امکان‌پذیر نیست. میشه گفت پولی که می‌تونید با اون یک دستگاه آپارتمان دو خوابه مناسب (از لحاظ امکانات، سال ساخت، وضعیت در و دیوار، منطقه) در حیدرآباد پیدا کنید در حدود 9000 روپیه هست که می‌تونید با این پول در کنار دانشگاه‌ها به آپارتمان مناسب اجاره کنید (مثلاً دانشگاه جواهر یا عثمانیا) ولی همونطور که گفتم شاید بتونید خونه‌ای با اجاره پایین‌تر هم پیدا کنید.

نکته: یکی از عواملی که تاثیر زیادی در هزینه اجاره خونه داره اینه که مجرد باشید یا متاهل و یا اینکه در صورت مجرد بودن می‌تونید به هم‌خونه مناسب پیدا کنید یا نه. در صورتیکه به هم‌خونه مناسب پیدا کنید مطمئناً می‌تونید با پول کمتر، خونه بهتری رو اجاره کنید.

نکته: بنا به تجربه شخصی خودم و دوستان، نباید در اجاره خونه خیلی اقتصادی عمل کرد و باید بیشتر به منطقه و شرایط خونه توجه کرد بعد به قیمت. یعنی اینکه شاید مجبور بشید که در هر ماه مثلاً هزار روپیه بیشتر کرایه بدید، ولی سعی کنید که خونه‌ای رو انتخاب کنید که از لحاظ بهداشتی و آرامش بهتر باشه.

- 4- هزینه های جاری زندگی: این هزینه‌ها شامل هزینه های خوراک و پوشاک، رفت و آمد، تفریح، درمان و سایر هزینه های ناخواسته است.

در مورد هزینه های خوراک و پوشاک باید گفت که این هزینه‌ها بستگی کامل به شخص داره. مثلاً اگر بخواید هر روز در رستوران‌های درجه یک غذا بخورید و لباس‌های گرون بپوشید، مسلماً هزینه بیشتری باید بپردازید. در مقابل اگر سعی کنید که خودتون غذا بپزید و در خرید پوشاک اقتصادی‌تر عمل کنید، مسلماً هزینه کمتری خواهید نمود. در کل میشه گفت که هزینه مواد غذایی در هند کمتر از ایران هست مگر مواد غذایی خاص که مخصوص کشورهایی مثل ایران هستند و در هند کمتر استفاده میشه. مثلاً شما اگر به ترشیجات، سوسیس کالباس، پنیر سفید (پنیر گچی) و علاقه دارید، باید پول بیشتری پرداخت کنید و گرونتر از ایران هست. بخاطر اینکه این محصولات ساخت هند نیستند و از کشورهای مثل ایتالیا وارد میشه. در ضمن سعی می‌کنم ظرف چند روز آینده یک لیست کامل از قیمت‌های مواد غذایی رو در یک مقاله جدا بنویسم.

هزینه پوشاک: کلاً هزینه پوشاک در حیدرآباد از ایران خیلی پایین‌تره. میشه گفت در بعضی موارد یک سوم تا نصف قیمت های پوشاک در ایران هست. البته بدلیل اینکه در طول سال فصل سردی وجود نداره هزینه خرید پوشاک به مراتب کمتر از ایران هست.

هزینه رفت و آمد: یکی از توصیه‌هایی که به دانشجویان عزیز دارم اینه که سعی کنید طوری برنامه ریزی کنید که حتماً در نزدیکی دانشگاه ساکن بشید و نخواید مسیر طولانی جهت رفت و آمد طی کنید. چرا؟ دلیل اول: بخاطر اینکه متاسفانه حیدرآباد و کلاً شهرهای بزرگ هند، مشکل ترافیکی دارند و میشه گفت یکی از معطلات شهرهای هند ترافیکه. دلیل دوم اینکه سروکله زدن با راننده های ریکشا کاری بس دشواره و همچنین سیستم حمل و نقل عمومی مناسبی وجود نداره که بشه استفاده کرد (مثل مترو - البته مترو هست ولی کیفیت خوبی نداره - و ...) البته اتوبوس شهری هست که امکان استفاده برای دانشجویان ایرانی میسر نیست (بدلیل اینکه استفاده کنندگان از اتوبوس های شهری در هند باید یک سری حرکات

راهنمای جامع تحصیل و زندگی در هندوستان

آکروباتیک خاصی رو بلد باشن. مثلا سوار شدن به اتوبوس در حال حرکت، پیاده شدن از اتوبوس در حال حرکت، آویزون شدن از اتوبوس و) و دلیل سوم اینکه در صورتیکه حتی وسیله نقلیه تهیه کنید و بخواید خودتون رانندگی کنید، باز هم به صرفه نیست. چون باید برای هر لیتر بنزین حدود هزار تومان پرداخت کنید. در اینجا از تمام زن و شوهرها یا خواهر و برادرها که می خوان با هم بیان، خواهش می کنم که سعی کنید تا جایی که امکان داره در یک دانشگاه پذیرش بگیرید و به فکر رفت و آمد نباشید.

حالا می رسیم به هزینه رفت و آمد: بنزین هر لیتر حدود هزار تومن (مصرف موتور سیکلت هند 125 سی سی در هر صد کیلومتر حدود دو لیتر و هند 100 سی سی در هر 70 کیلومتر یک لیتر - سواری 800 یا 1000 سی سی - مثل پرایدهای ایرانی- در هر صد کیلومتر حدود 6 تا 8 لیتر - با کولر - و) ریکشا: (ریکشا یک وسیله نقلیه عمومی در کشور هند است که سه چرخ داره و توانایی حمل چهار نفر با احتساب راننده رو داره. این وسیله بجای تاکسی انجام وظیفه می کنه و چیزی تحت عنوان تاکسی خطی در حیدرآباد وجود نداره - البته تاکسی های تلفنی با کیفیتی وجود داره که از نوع سواری معمولی و تویوتا استیشن هستند).

هزینه رفت و آمد با ریکشا: ورودی 12 روپیه برای یک و نیم کیلومتر اول و به ازاء هر یک و نیم کیلومتر اضافه ده روپیه. (البته این راننده های ریکشا تازگی ها خیلی شیطون شدن و تا چشمشون به خارجی میفته قیمت های بالا می پرونن که اینجاست که شما باید خودی نشون بدید و فقط طبق تاکسی متر بهشون پول بدید)

تاکسی تلفنی: تاکسی تلفنی یا CAB دارای کیفیت بالایی هست و بچه ها عموما برای مسیرهای طولانی از این وسیله استفاده می کنند. هزینه رفت و آمد با تویوتا استیشن : ورودی حدود سی روپیه و به ازاء هر کیلومتر 15 روپیه و برای هر ساعت انتظار شصت روپیه. این وسیله ظرفیت حداقل هشت نفر (با راننده) رو داراست.

اتوبوس: هزینه رفت و آمد با اتوبوس بسته به مسیر از دو روپیه شروع میشه. ولی اقتصادی ترین روش رفت و آمد در هند همین اتوبوس هست (البته همون طور که گفتم باید یک سری مهارتهایی داشته باشید)

تفریح: این هزینه هم به هیچ وجه قابل پیش بینی نیست و میتونه عددی برابر با صفر یا چند هزار روپیه در ماه باشه. ولی بنا به تجربیات گذشتگان، بهتره که هزینه ای رو جهت تفریح هفتگی یا ماهیانه کنار بذارید. بخاطر اینکه بعضی مواقع زندگی در غربت و بعضی مشکلات باعث خستگی میشه که تفریح می تونه سهم بزرگی در برطرف کردن این خستگی داشته باشه. جاهای تفریحی در حیدرآباد زیاد هست که بیشتر این جاها دیدنی هست. می تونم به جرات بگم که اگر بصورت معمول در ماه بخواید از مراکز دیدنی، دیدن کنید مطمئنا حداقل دو سال طول می کشه که بتونید همه جا رو ببینید. در کل هزینه ای که بصورت میانگین می تونید برای تفریح حساب کنید در هر ماه می تونه در حد هزار تا دوهزار روپیه باشه که می تونه شامل چند وعده غذایی در رستوران های خوب و تفریح و بازدید از مکان های دیدنی باشه.

هزینه درمان: همیشه سعی کنید که شرایطی برای خودتون فراهم کنید که خدای نکرده بیمار نشید (چه از لحاظ انتخاب محل زندگی و چه از لحاظ مواد غذایی که می خورید) چونکه بیمار شدن در هر جای دنیا که باشه، سخته. و از اونجا که هزینه درمان در هند بالاتر از ایران هست میشه گفت که دلیل قانع کننده ای وجود داره که به فکر سلامتی خودمون باشیم. البته داروهای موجود در بازار هند از لحاظ کیفیت و اثر بخشی واقعا عالی هستند و قابل مقایسه با داروهای ایرانی نیستند (هند یکی از کشورهای پیشتاز در صنعت داروسازی جهان است). و همچنین بیمارستان ها علی رغم دریافت هزینه تقریبا بالا یک سری امتیازات مثبت به بیماران خودشون میدن مثلا بیماری که به Care Hospital در حیدرآباد مراجعه کنه و درمان بشه، می تونه تا 15 روز یا تا سه بار (در صورت عدم درمان) بدون پرداخت حق ویزیت و سایر هزینه ها دوباره تحت درمان قرار بگیره.

سایر هزینه های ناخواسته: همونطور که از اسمش پیداست این هزینه ها ناخواسته و غیرقابل پیش بینی هستند و همیشه میزان خاصی براشون در نظر گرفت. البته من سعی کردم کل هزینه هایی که ممکنه وجود داشته باشه رو بنویسم ولی در نهایت این بخش رو برای هزینه هایی گذاشتم که ممکنه از قلم افتاده باشه.

راهنمای جامع تحصیل و زندگی در هندوستان

همونطور که گفتم، سعی می کنم که این مقاله رو بروز نگه دارم و هر چند وقت یکبار ویرایش کنم که بیشتر قابل اعتماد دوستان باشه.

جمع بندی: بر اساس هزینه های ذکر شده در بالا، متوسط هزینه زندگی ماهیانه برای یک دانشجوی مجرد حدود 300 هزار تومان (بدون احتساب شهریه) و برای زوج حدود 400 تا 500 هزار تومان است. یک بار دیگه تاکید می کنم که بسته به فرد، این هزینه ها می تونه کمتر یا بیشتر باشه.

مدارک مورد نیاز

دوره زبان انگلیسی
یک - ترجمه رسمی آخرین مدرک تحصیلی (حداقل دیپلم) به همراه ترجمه ریز نمرات
دو - فتوکپی گذرنامه
سه - عکس

مقطع کارشناسی
یک- ترجمه رسمی گواهینامه دیپلم و ترجمه رسمی ریزنمرات دیپلم چهارساله برای فارغ التحصیلان نظام قدیم یا
ترجمه رسمی گواهینامه دیپلم سه ساله، ترجمه رسمی ریزنمرات دیپلم سه ساله، ترجمه رسمی مدرک پیش دانشگاهی، ترجمه رسمی ریزنمرات دوره پیش دانشگاهی برای فارغ التحصیلان نظام جدید
نکته: فارغ التحصیلان رشته های فنی حرفه ای و کاردانش که مدرک پیش دانشگاهی ندارند ایمیل بزنند تا بهشون بگم که چیکار کنند.
دو - فتوکپی گذرنامه
سه - عکس 6*4

مقطع کارشناسی ارشد
یک - ترجمه رسمی مدرک کارشناسی به اضافه ترجمه رسمی ریزنمرات مقطع کارشناسی
دو - ترجمه رسمی دیپلم و پیش دانشگاهی همراه با ترجمه رسمی ریز نمرات این مقاطع
سه - فتوکپی گذرنامه
چهار - عکس 6*4

مقطع دکتری
یک- ترجمه رسمی مدرک کارشناسی ارشد به اضافه ترجمه رسمی ریز نمرات مقطع کارشناسی ارشد
دو - ترجمه رسمی مدرک کارشناسی به اضافه ترجمه رسمی ریزنمرات مقطع کارشناسی
سه - پروپوزال (طرح توجیهی) که باید به زبان انگلیسی و حداقل در ده صفحه تنظیم شود (در صورتیکه در زمینه پروپوزال نویسی مشکل دارید ایمیل بزنید تا راهنمایی تون کنم)
چهار - فتوکپی از کل صفحات گذرنامه و عکس
پنج - سابقه فعالیت علمی، آموزشی (تدریس و ...) و پژوهشی (پژوهش های انجام شده، مقالات، تالیف یا ترجمه کتاب و ...) رو باید به صورت یک رزومه کامل بنویسید و مدارک مربوطه رو هم ضمیمه کنید. (به زبان انگلیسی)
شش - کلیه سوابق کاری که همیشه به شکل مستند دربیاد و ترجمه رسمی بشه، می تونه در روند اخذ پذیرش کمک کنه و مطمئنا نقاط قوت پرونده شما خواهند بود.

توجه: کلیه مدارکی که در بالا لیست شده اند فقط برای اخذ پذیرش اولیه از دانشگاه های اینجاست و انشاءالله وقتی که می خواستید ویزای دانشجویی بگیرید مدارک زیر هم مورد نیاز هستند که بهتره این مدارک رو همراه با مدارک دیگه آماده کنید که دوباره کاری نشه.
مدارک مورد نیاز جهت اخذ ویزای دانشجویی از سفارت هند در ایران
یک - تکمیل فرم دریافت ویزا(فرم ویزا رو می تونید از اینجا دانلود کنید)
دو - عکس شش عدد
سه - اصل پذیرش اولیه از یکی از دانشگاه های هند (که این مدرک رو من براتون می فرستم) به همراه دو سری کپی
چهار - ترجمه رسمی آخرین مدرک تحصیلی به همراه ترجمه رسمی ریز نمرات و دو سری فتوکپی
پنج - ترجمه رسمی تعهد نامه مالی

راهنمای جامع تحصیل و زندگی در هندوستان

شش - ترجمه رسمی تایید شده اشتغال به کار والدین (یا فردی که هزینه های شما رو تعهد کرده)
هفت - اصل و کپی گذرنامه
هشت - فتوکپی شناسنامه

تاریخچه حیدرآباد

در اواخر قرن شانزدهم میلادی محمد قلی قطب شاه (ایرانی اهل همدان) از سلسله شیعه مذهب قطب شاهیان دکن که بر منطقه وسیعی از این ناحیه هندوستان حکومت می‌کرد ، تصمیم به انتقال مرکز حکومت خود از قلعه گلکنده (که امروز در بخش غربی حیدرآباد و بر فراز کوهی قرار گرفته) به نزدیکترین دشت در حاشیه رودخانه موسی (musī) گرفت و شهر جدیدی را که امروز حیدرآباد نام دارد بنیان گذارد . در سال ۱۶۸۷ میلادی این شهر جدید توسط لشکر اورنگ زیب امپراتور گورکانی هند فتح شد و حکومت قطب شاهیان به پایان رسید . در سال ۱۷۲۴ نظام الملک آصف جاه با استفاده از ضعف حکومت مرکزی، منطقه تحت سلطه خود و از جمله آن حیدرآباد را مستقل اعلام نموده و سلسله نظام شاهیان حیدرآباد را بنیان گذارد که تا زمان استقلال هند در سال ۱۹۴۸ میلادی پابرجا ماند. در سال ۱۹۵۳ طی تقسیمات کشوری جدید دولت هند، ایالت آندرا پرادش به مرکزیت حیدرآباد تشکیل گردید .

گفتنی است معماران ایرانی شهر حیدرآباد تلاش نمودند تا شهر حیدرآباد را مشابه شهر اصفهان بنا کنند و به همین خاطر نام دوم شهر حیدرآباد «اصفهان‌نو» می‌باشد زیرا سبک شهرسازی اصفهان در آن مشاهده می‌شود .

پس از فروپاشی حکومت گورکانیان در دهلی حکومت پادشاهان نظام در جنوب هند (دکن) مرکزی برای تجمع هنرمندان و دانشمندان و محل رونق و شکوفایی فرهنگ و هنرهای اسلامی گردید. وجود معادن متعدد سنگ‌های قیمتی در این ناحیه ثروت بی‌حسابی را در اختیار حکومت نظام در حیدرآباد قرار داد تا به راحتی بتوانند مشوق و حامی هنرمندان و دانشمندان باشند.

در اوایل قرن ۱۹ میلادی توسط نیروهای ارتش انگلیس پادگانی در خارج از شهر حیدرآباد بر پا گردید که به نام حاکم وقت سلسله نظام شاهی یعنی سکندراجاه آن را سکندراجاه نام گذاری کردند . به تدریج در اطراف این پادگان شهری به همین نام ایجاد گردید و امروزه هر چند این دو شهر (حیدرآباد و سکندراجاه) کاملاً به هم متصل شده‌اند ولی هنوز هویت مستقل خود را حفظ کرده‌اند .

حکومت نظام حیدرآباد پس از استقلال هند نیز تا مدتی ادامه داشت و با تقسیم هند به دو کشور هند و پاکستان عثمان علی خان حاکم وقت سلسله نظام خود را هم پیمان پاکستان اعلام نمود ولی به علت درگیری‌های قومی و نیز حمله نظامی دولت مرکزی هند ناحیه تحت حکومت وی تصرف گردید و این ناحیه ضمیمه خاک هندوستان شده و حکومت نظام بر چیده شد.

روابط قطب شاهیان با پادشاهان صفوی ایران

در قرن هفتم هجری قمری (قرن ۱۲ میلادی) پس از آنکه نواحی شمال هند ابتدا توسط سلطان محمود غزنوی و سپس به وسیله سلطان معزالدین محمد غوری به تصرف مسلمانان درآمد و قطب الدین آیبک با شکست « پرتوی » آخرین ماهاراجه دهلی ، سلسله سلاطین مسلمان دهلی را در پایتخت سرزمین افسانه‌ای هند مستقر کرد راه حرکت مذاهب و تفکر اسلامی به سمت سرزمین‌های جنوبی و میانی شبه قاره هموار شد و در قرون بعد به تدریج حکومت‌های محلی اسلامی در نواحی جنوب و مرکزی هند تاسیس شد . این حکومت‌ها تماماً پیوندهای خونی و یا فکری و فرهنگی با جامعه ایرانی، اسلامی و شیعی داشتند و بیشتر آنها در منطقه دکن متمرکز بودند.

خاندان «بهمنی‌ها» یکی از مهمترین سلسله‌های حاکم در دکن بودند که از اعقاب علاءالدین حسن بهمینی افغان به شمار می‌رفتند و نسب خود را به بهمین پسر اسفندیار از سلسله کیانیان ایران می‌رسانند و حدود ۱۹۰ سال از ۷۴۸ تا ۹۳۴ قمری بر اکثر نواحی دکن فرمانروایی می‌کردند . خاندان بهمینی با علاقه فراوانی که به فرهنگ فارسی و عرفای ایرانی داشتند بسیار کوشیدند که به حضور شاه نعمت‌اله ولی و خواجه شمس الدین حافظ شیرازی در دربار خود مفتخر گردند، اما توفیق نیافتند. این سلسله جشن‌ها و اعیاد ایرانی ازجمله نوروز را با شکوه فراوان برگزار می‌کردند .

یکی دیگر از حکومت‌های محلی که پیش از انقراض بهمنی‌ها در اوایل قرن دهم هجری قمری در سرزمین فعلی دکن (که اینک ایالت آندرا پرادش را شامل می‌شود) شکل گرفت و حدود ۲۰۰ سال دوام آورد، سلسله «قطب شاهیان» بود که مرکز آن در قلعه گلکنده قرار داشت و موسس آن سلطان قلی همدانی بود که از همدان ایران و از ترک‌های بهارلو و از اعیان قرا یوسف و اسکندر، از پادشاهان قراقویونلو به شمار می‌رفت. وی همراه عمویش الله قلی به هند مهاجرت کرد و از سرداران بزرگ محمد شاه سوم بهمنی محسوب می‌شد و در سال ۱۴۶۳ میلادی موفق به دفع شورش منطقه تلنگانا در دکن شد و به همین جهت چندی بعد در سال ۱۵۱۸ میلادی همزمان با پادشاهی شاه اسماعیل اول صفوی با لقب قطب الملکی به سمت سوبه‌دار استقلال خود را در گلکنده اعلام و سلسله قطب شاهیان را تاسیس کرد. این سلسله تا سال ۱۶۸۷ میلادی دوام آورد.

قلعه گلکنده که روزگاری از شهرهای مشهور مشرق زمین و اطراف آن از مراکز اصلی تولید و تجارت الماس و سنگ‌های گرانبهای هند به شمار می‌رفت هم اکنون در شهر حیدرآباد واقع شده است. الماس کوه نور که اینک بر تارک تاج سلطنتی انگلستان می‌درخشد در سال ۱۶۵۶ میلادی از همین ناحیه بدست آمد.

بعد از آنکه خبر جلوس شاه اسماعیل صفوی بر تخت سلطنت ایران منتشر شد سلطان قلی قطب شاه که او را مرشد زاده خود می‌دانست در خطبه نام مرشد خود را مقدم بر اسم خود گردانید و نام خلفای سه گانه را به تدریج از خطبه ساقط کرد. قطب شاهیان با توجه به سابقه قومیت و وطن دوستی و علائق مذهبی روابط بسیار نزدیکی با دربار ایران و شاهان صفوی برقرار نمودند و در برابر دشمنان از آنان یاری می‌خواستند.

معروف ترین فرمانروای این سلسله محمد قلی قطب شاه پنجم بود که به مدت ۳۲ سال حکومت کرد و زمان وی اوج بالندگی سلسله قطب شاهیان به شمار می‌رود. از مهمترین اقدامات وی بنای شهر فعلی حیدرآباد است. وی در دوران حکومت خود به ترویج زبان فارسی در منطقه دکن اهتمام ورزید و خود به زبان تلگو (زبان محلی ایالت آندرا پرادش) و زبان فارسی شعر می‌گفت. به طوری که او را موسس ادبیات دکنی نامیده‌اند. از شخصیت‌های معروف دربار وی میر محمد مومن استرآبادی است که خواهر زاده میر فخرالدین سماکی، فاضل خوش قریحه و مربی و معلم شاهزاده سلطان حیدر میرزا، فرزند شاه طهماسب صفوی بود.

در زمان محمد قلی قطب شاه، روابط سیاسی میان دکن و ایران بسیار نزدیک بود و سفیرانی همچون «اسد بیک کرک یراق تبریزی» و «اگرلو سلطان» از دربار ایران به حضور وی رسیدند و از جانب دکن نیز «حاجی قنبر علی» و «قاضی مصطفی و مهدی قلی» به دربار شاه عباس صفوی گسیل شدند و مکاتباتی میان شاهان صفوی و امرای دکن صورت گرفت. سلطان محمد قطب شاه، نوه ابراهیم قلی ششمین فرمانروای دکن از سلسله ایرانی الاصل و شیعه قطب شاهی به شمار می‌رود که تحت تعالیم و تربیت میرمومن استرآبادی رشد کرد و بزرگ شد و از امیران بسیار مومن و دیندار این خاندان محسوب می‌شود که مکه مسجد، بزرگترین مسجد جنوب هند را در سال ۱۶۱۷ میلادی در حیدرآباد بنا نمود. وی از نسخه شناسان خیره کتاب‌های خطی به‌شمار می‌رفت. وی در دوران حکومت ۱۴ ساله خود اهتمام فوق‌العاده‌ای در ترویج مذهب تشیع و زبان فارسی به‌عمل آورد.

در دوران وی چند سفیر از جمله حسین بیک قیجانی و قاسم بیک از سوی شاه عباس به حیدرآباد آمدند و پیام‌های وی را تسلیم نمودند و متقابلاً سلطان محمد قطب شاه نیز محمد ابن خاتون عادل را (که اصالتاً ایرانی بود و بعداً به مقام صدارت قطب شاه رسید) به دربار شاه عباس روانه کرد.

در دوره ۴۶ ساله حکومت پسر وی (عبدالله قطب شاه) قلمرو قطب شاهیان وسعت بیشتری یافت اما در سال‌های ۱۶۳۶ تا ۱۶۵۶ میلادی قلعه گلکنده تحت فشار شدید قشون حکام گورکانی دهلی قرار گرفت و خسارات بسیاری به بار آمد و از این زمان است که سلسله قطب شاهیان به علت درگیری با دربار دهلی رو به افول گذاشت. به‌ویژه آنکه عبدالله قطب شاه تحت فشار شاه جهان، پادشاه گورکانی هند مجبور شد تا نام ائمه اطهار و نیز نام والی ایران را از خطبه‌های نماز جمعه حیدرآباد حذف کند. با این حال روابط عبدالله قطب شاه با دربار ایران بسیار صمیمانه بود و مبادله سفیر بین دو کشور ادامه یافت.

سیستم آموزش عالی هند

سیستم آموزش عالی هند از انعطاف پذیری بسیار بالایی برخوردار می باشد، به گونه ای که همواره و در هر شرایطی برای دانشجویان مقاطع مختلف امکان ادامه تحصیلات در گرایشهای مختلف تحصیلی وجود دارد. گفتنی است که در این کشور هیچ دوره آموزشی دکتری پیوسته برخوردار نبوده و دانشجویان ملزم به گذراندن مقاطع تحصیلی کارشناسی و کارشناسی ارشد یکی پس از دیگری می باشند. سپس در مراحل نهایی آموزش به تحقیق و انجام پژوهش در مقطع دکتری پرداخته و نهایتاً با تهیه پایان نامه و ارائه آن به استاد راهنما به دفاعیه می پردازند. در زمینه رشته های غیر پزشکی نیز دو گرایش وجود دارد؛ یکی زیر مجموعه مهندسی و دیگری زیر مجموعه رشته ها و دوره های علوم می باشد. رشته های مهندسی طی دوره های آموزشی 4 ساله مقطع کارشناسی و دوره های 2 ساله مقطع کارشناسی ارشد به علاقه مندان ارائه می گردد. این رشته ها در هندوستان به عنوان دوره های پیشرفته یا تخصصی نیز شناخته شده اند و لذا قوانین خاصی در زمینه صدور پذیرش این رشته ها برای دانشجویان خارجی وجود دارد و علاوه بر این شهریه این دوره ها برای دانشجویان خارجی بسیار بالاست. رشته های علوم که همواره از اقبال بیشتری از سوی دانشجویان خارجی برخوردار بوده اند، از تنوع بسیار بالایی نیز برخوردار می باشند. رشته های علوم در مقطع کارشناسی 3 سال و در مقطع کارشناسی ارشد 2 سال به طول می انجامد

ادامه

مقطع دکتری نیز شامل هیچ کلاس یا آزمون ورودی نشده و دانشجویان می توانند در هر یک از این رشته ها با خاتمه مقطع کارشناسی ارشد ضمن برقراری ارتباط با استاد راهنما و توافق بر سر محتوای پایان نامه به انجام پژوهش بپردازند. لازم به ذکر است که مدت این تحقیقات حد اقل 3 سال و حد اکثر 5 سال می باشد. به عبارت دیگر دانشجویان مجاز به ارائه پایان نامه زودتر از موعد مقرر (2 سال) نبوده و پس از 5 سال نیز تنها در صورت صلاحدید استاد راهنما مجاز به ادامه پژوهش ها می باشند.

از جمله مهمترین رشته های علوم می توان به رشته های علوم پایه من جمله رشته های کامپیوتر، الکترونیک، ریاضیات، فیزیک، شیمی، زیست شناسی و.... اشاره نمود. از جمله مهمترین رشته های علوم انسانی نیز می توان به رشته های اقتصاد، مدیریت، روانشناسی، زبان های خارجی، جامعه شناسی، باستان شناسی و اشاره نمود.

گفتنی است که کشور هند در مجموع از تعداد 230 دانشگاه و 8000 کالج برخوردار می باشد. جهت برگزاری کلاسهای مقطع کارشناسی ارشد برخوردار از حداقل یک استاد، دو استادیار / دانشیار و 5 مربی الزامی است. کمیته بررسی کمیسیون اعتبارات دانشگاهی در گزارش سال 1965 خود به بهره گیری از کادر آموزشی تمام وقت در عوض استخدام مدرسین پاره وقت تأکید نمود.

مقاطع تحصیلی آموزش عالی

جهت ورود به دانشگاه ها و مؤسسات آموزش عالی هندوستان، برخوردار از مدرک اتمام تحصیلات متوسطه (10+2) Intermediate Certificate (دوازده سال تحصیل) الزامی است.

نظام تحصیلی در اکثر دانشگاه های هندوستان، سالیانه و در تعداد کمی از دانشگاه ها ترمی است.

دیپلم (Diploma) که پس از دو تا سه سال تحصیل بعد از دیپلم متوسطه اعطا می گردد. برنامه های آموزشی این دوره منحصر در کالج ها یا انیستیتوها ارائه می گردد.

لیسانس یا کارشناسی (Bachelor) که مدت زمان سه تا پنج سال پس از دیپلم متوسطه (10+2) به طول می انجامد.

راهنمای جامع تحصیل و زندگی در هندوستان

فوق لیسانس یا کارشناسی ارشد (Master) دو تا سه سال پس از لیسانس.

دوره (M.Phil. (Master of Philosophy) يك تا دو سال تحصیل (گذراندن واحد) و تحقیق (گذراندن پایان نامه) پس از Master می باشد. این دوره به عنوان پیشنیاز دوره دکتری در برخی از دانشگاه های ممتاز هند محسوب می گردد.

دوره دکتری (Doctor of Philosophy (Ph.D). که با توجه به رشته های مختلف، بطور معمول سه تا پنج سال به طول می انجامد. گفتنی است که این مقطع آموزشی نیازی به گذراندن دروس مربوط به رشته انتخابی و حضور در کلاس نداشته و دانشجویان به محض ورود از مجوز فعالیت تحقیقاتی تحت نظارت استاد راهنما برخوردار می گردند. لازم به ذکر است که شهریه تحصیلی مقطع دکتری برای کل مدت تحصیل بالغ بر 2 هزار دلار آمریکا است.

دوره فوق دکتری (Post Doctorate Fellowship (P.D.F)، این دوره به صورت خاص و در رشته های محدود در دانشگاه های معتبر هند ارائه می گردد. گفتنی است که هر رشته تابع ضوابط مقررات خاص همان رشته می باشد.

تقویم دانشگاهی

سال تحصیلی دانشگاهی هرساله در ماه جولای (تیر ماه) آغاز شده و تا اواخر آوریل (فروردین ماه) به طول می انجامد. نظام تحصیلی هند به صورت سالیانه بوده و طی سال تحصیلی دو تعطیلی مهم یکی به مدت سه هفته در مهر ماه و تعطیلی 1 هفته ای در دیمه وجود دارد. کلیه دروس آموزشی به زبان انگلیسی ارائه می گردد. دانشجویان خارجی می باید 2 ماه پس از ورود به کشور هند در آزمون سنجش زبان شرکت کنند. این آزمون به منزله امتحان ورودی نبوده بلکه آن دسته از افرادی که به قبولی در این آزمون (احراز 50% نمره) نایل نیابند می باید در دوره تقویمی 1 ماهه حضور یابند.

نهادهای آموزش عالی

در هندوستان چهار نوع مؤسسه آموزش عالی دایر می باشد:

دانشگاه ها، انیستیتوها و مراکز تحقیقاتی که توسط دولت مرکزی اداره می شوند.

دانشگاه ها، انیستیتوها و مراکز تحقیقاتی که توسط دولت های ایالتی اداره می شوند.

کالج هایی که وابسته به دانشگاه ها می باشند.

کالج هایی که کاملاً خصوصی می باشند.

گفتنی است که 15 تا 20 درصد کالج های هند دولتی و بقیه به صورت خصوصی اداره می گردند. کلیه کالج های خصوصی هند تحت نظارت يك دانشگاه دولتی فعالیت می نمایند.

نهادهای مرکزی

از جمله مهم ترین نهادهای دست اندکار آموزش عالی کشور هند می توان به موارد ذیل اشاره نمود: دولت مرکزی مسوولیت اصلی اجرای سیاست آموزش عالی در کشور را بر عهده داشته و به تدارک اعتبارات ویژه برای کمیسیون کمک هزینه تحصیلی دانشگاه ها (UGC) و احداث دانشگاه های مرکزی در کشور مبادرت می نماید. دولت مرکزی همچنین عهده دار مسوولیت اعلان تغییر وضعیت مؤسسات آموزشی به دانشگاه ها می باشد. گفتنی است که مسوولیت اخیر دولت مرکزی در همکاری با کمیسیون کمک هزینه تحصیلی دانشگاهی و در صورت تأیید این کمیسیون اعمال می گردد. در حال حاضر تعداد 16 دانشگاه مرکزی در کشور فعالیت دارند. از سوی دیگر 37 مؤسسه نیز فعالیت دارند که در شرف تغییر وضعیت به مؤسسات رسمی دانشگاهی می باشند. دولت های ایالتی نیز عهده دار مسوولیت احداث دانشگاه های ایالتی و کالج ها بوده و همچنین به تأمین اعتبارات لازم این مراکز جهت گسترش و ابقاء مبادرت می نمایند. لازم به ذکر است که برقراری ارتباط و همکاری های آموزشی میان مرکز و دولت های ایالتی توسط انجمن مرکزی مشاوره آموزشی (CABE) صورت می گیرد.

<http://www.hendoostan.com>

E-mail: India.paziresh@gmail.com

info@hendoostan.com

ارزشیابی مدارک تحصیلی

مدارک دانشگاه های هند مانند سایر مدارک دانشگاه های خارج از کشور بر اساس نوع رشته، کیفیت آموزش و موقعیت مؤسسه آموزشی ارزشیابی می گردد.

مدارک Diploma و Bachelor دو ساله صادره از مراکز آموزش عالی معتبر هند، در صورت برخورداری از دیپلم متوسطه (10+2) تحت عنوان کاردانی ارزشیابی می گردد.

تبصره: دوره های تکمیلی و یا کوتاه مدت؛ نظیر Course Contents تأثیری در ارزشیابی مدارک فوق ندارد.

مدارک کارشناسی (Bachelor) سه تا پنج ساله در صورت برخورداری از دیپلم کامل متوسطه (10+2) از دانشگاه های گروه 1، 2 و 3 تحت عنوان کارشناسی ارزشیابی می گردد.

مدارک کارشناسی ارشد (Master) دو تا سه ساله از دانشگاه های گروه 1 یا 2 با شرط برخورداری از مدرک کارشناسی، به عنوان کارشناسی ارشد ارزشیابی می گردد.

مدارک Ph.D. از دانشگاه های گروه 1 و 2 با شرط برخورداری از مدرک کارشناسی ارشد تحت عنوان دکتری ارزشیابی می گردد.

تبصره: مدارک موضوع بندهای 3 و 4 از دانشگاه های گروه 3، ورودی بعد از آگوست 1996 غیرقابل ارزشیابی بوده و ورودی های قبل از آگوست 1996، کماکان با چاپ مقاله در مجلات معتبر قابل ارزشیابی می باشد، در غیر اینصورت مدارک مذکور، تحت عنوان مدارک معادل ارزشیابی می گردند.

مدارک اخذ شده از دانشگاه های گروه 1 و 2 در مقاطع کارشناسی ارشد (Master) و دکتری (Ph.D.) در صورتی که مدارک تحصیلی قبلی دانشجویان از سایر دانشگاه ها اخذ شده باشد قابل ارزشیابی است. تحصیلات مکاتبه ای (Correspondence)، متفرقه (External)، کلاس شبانه (Evening Course)، خصوصی (Private) و غیرحضوری قابل ارزشیابی نمی باشد.

پذیرش تحصیلی

جهت پذیرش در رشته های کارشناسی دانشگاهها و مؤسسات عالی هندوستان، تکمیل دوره 12 ساله آموزشی و برخورداری از دیپلم متوسطه الزامی است.

علاوه بر این اکثر دانشگاهها به ویژه در رشته های پزشکی و مهندسی به علت محدودیت های پذیرشی شرط معدل قرار داده و به پذیرش دارندگان معدلهای بالاتر مبادرت می نمایند. در برخی از مؤسسات ممتاز نظیر مؤسسات فنی علاوه بر برخورداری از نمرات بالای آموزشی آزمون ورودی و مصاحبه نیز از داوطلبان به عمل می آید. به عبارت دیگر داوطلبان می باید در آزمون ارزشیابی 60 الی 70 درصد نمرات را کسب نمایند. علاوه بر این داوطلبان جهت پذیرش در رشته های فنی دانشگاهها می باید به احراز 75 الی 85 درصد نمرات نائل آیند. در این خصوص از داوطلبان در درس های فیزیک، شیمی، زیست شناسی، ریاضیات و زبان انگلیسی آزمون به عمل می آید. شرایط قبولی در رشته های کارشناسی دشوار نمی باشد. نظیر ام تحصیلی در اکثر دانشگاههای هندوستان به صورت سالیانه و در تعداد محدودی از دانشگاهها به صورت ترمی می باشد. دانشگاه های کشور هندوستان خودمختار بوده و از مقررات مختص خود برخوردار می باشند. این مراکز همچنین در الگو برداری از کشورهای دیگر آزادند. از جمله مهمترین مراکز آموزش عالی کشور هندوستان می توان به موارد ذیل اشاره نمود:

1- دانشگاهها، مؤسسات و مراکز تحقیقاتی تحت نظارت دولت مرکزی

2- دانشگاهها، مؤسسات و مراکز تحقیقاتی تحت نظارت دولتهای ایالتی

3- کالجهای وابسته به دانشگاهها

4- کالجهای خصوصی

انجمن دانشگاه های هندوستان در برابری با معیارهای معینه توسط اعتبارنامه های ادبی خارج از کشور به خوبی عمل نموده است.

آزمونهای ذیل با آزمونهای پایه دوم متوسطه (کلاس 12) برابری شده و به عنوان حداقل شرایط مورد نیاز جهت پذیرش در اخذ نخستین گواهینامه آموزش عالی مطرح می باشد. از جمله مهم ترین آزمون های مذکور می توان به موارد ذیل اشاره نمود:

• آزمون GCE که با همکاری کشور انگلیس از طریق برگزاری آزمون در 5 موضوع عمومی و 2 موضوع پیشرفته به عمل می آید. جهت پذیرش در رشته های حرفه ای- پایه اول، حضور در 4 آزمون فیزیک، شیمی، ریاضیات - زیست شناسی ضروری می باشد. تسلط بر زبان انگلیسی نیز جهت پذیرش ضروری است.

• آزمون ویژه احراز مدرک مهندسی فرانسه

• آزمون ویژه احراز مدرک کارشناسی بین المللی ژنو

• آزمون های فراغت از تحصیل دوره متوسطه که توسط نهادهای معتبر ایالات متحده آمریکا برگزار می گردد.

• آزمون های سطوح متوسطه و پایه دوم متوسطه و آزمون ویژه صدور گواهی از جانب هیأت های آموزشی کشورهای بنگلادش، پاکستان، ایران، عراق، بحرین، کویت، اردن، عربستان سعودی و سایر کشورهای حوزه خلیج فارس.

• آزمون ارزشیابی از دوره 12 ساله متوسطه، که با همکاری هیأت آزمون ملی و انجمن وزارتخانه های آموزشی کشورهای کنیا، نیجریه، اوگاندا و تانزانیا برگزار می گردد.

لازم به ذکر است که دانشگاه های هندوستان به مدرک دیپلم و یا گواهی صادره دانشگاهها یا هیأت های آموزشی اهمیت نداده بلکه به آزمون ارزشیابی دانش آموزان در کشورمتبوع خود اهمیت فراوانی قائل می باشند.

دانشگاهها و نهادهای همپایه آن

در حال حاضر تعداد 226 نهاد همپایه دانشگاه در کشور هندوستان فعالیت دارد. از میان این دانشگاهها، 155 دانشگاه قدیمی می باشند. تعداد 340 دانشگاه نیز به دانشگاههای کشاورزی (شیلات، دامپزشکی، باغبانی و دامپروری)، 17 دانشگاه به دانشگاههای مهندسی و فنی (مشمتمل بر 6 دانشکده تکنولوژی)، دانشگاه ملی حقوق، دانشکده علوم جمعیتی، دانشکده آمار، 1 دانشگاه روزنامه نگاری، 1 دانشگاه پزشکی، 5 دانشگاه، 6 دانشگاه سانسکریتی، 7 دانشگاه آزاد هنرهای زیبا و موسیقی و 1 دانشگاه تاریخچه هنر و حفاظت از منابع طبیعی تعلق دارد. گفتنی است که بیش از 8000 دانشکده به عضویت این دانشگاهها درآمده و بالغ بر 5 میلیون دانشجو در این دانشکده ها به تحصیل مبادرت می نمایند. از میان این دانشکده ها، 150 دانشکده در زمینه پزشکی، 75 دانشکده در دندانپزشکی، 90 دانشکده در داروسازی، 62 دانشکده در پرستاری، 170 دانشکده در کشاورزی و رشته های مربوط به آن، 428 دانشکده در مهندسی، 116 دانشکده در آیرویدا (علم پزشکی مختص هندوستان) و 75 دانشکده در هومیوپتی [4] به اعطای گواهینامه های آموزش عالی مبادرت می نمایند. در اکثریت دانشگاهها مدارک علمی من جمله مدارک BSC, BA, MED, MSC, MA, LLB, BED, Bcom, و سایر گواهینامه های آموزش عالی در رشته های علوم پایه و علوم اجتماعی و مردمی (شامل زبان های خارجی، روابط بین المللی، مطالعات اجتماعی، علوم آموزشی و حقوق)، رشته های کارشناسی در زمینه مدیریت صنعتی و دیگر زمینه های مربوط در 292 دانشکده و مؤسسه به فارغ التحصیلان اعطاء می گردد. میان این مؤسسه ها، 4 مؤسسه مدیریتی فعالیت دارد که به عنوان مرکز آموزش پیشرفته محسوب می گردد. درکنار این دانشگاهها و دانشکده های چندین مرکزتحقیقاتی نیز فعالیت دارد که به انجام تحقیقات لازم در برنامه های آموزشی دکتری عمومی و تخصصی مبادرت می نماید. ازجمله مهم ترین این مراکز می توان به موارد ذیل اشاره نمود:

• انجمن تحقیقات علمی و صنعتی

راهنمای جامع تحصیل و زندگی در هندوستان

- . مرکز تحقیقات اتمی بگابا (Bgaba)
- . انجمن تحقیقات کشاورزی هندوستان
- . انجمن تحقیقات پزشکی هندوستان
- . انجمن تحقیقات علوم اجتماعی هندوستان

زبان آموزشی

در اکثر دانشگاه‌های کشور زبان انگلیسی به عنوان واسطه آموزشی به شمار می‌رود. این در حالی است که برخی دانشگاه‌ها و دانشکده‌ها به آموزش برنامه‌های آموزشی به واسطه زبان‌های هندی و محلی کفایت کرده‌اند. آموزش کارشناسی در اکثر مراکز آموزش عالی به زبان انگلیسی ارائه می‌گردد. گفتنی است که واسطه آموزشی آموزش‌های علمی، فنی و حرفه‌ای نیز زبان انگلیسی است.

اعتبار سنجی آموزشی

دانشگاه‌های کشور عهده دار مسوولیت برنامه ریزی درسی، تعیین شرایط پذیرش و تعداد دانشجو، نحوه ارزشیابی تحصیلی و دیگر امور دانشگاهی می‌باشند. هر دانشگاه از نظام آموزشی خاص خود برخوردار بوده و مدارکی هم تراز سایر مدارک دانشگاهی اعطا مینماید. در دانشگاه‌های کشور ارگان اعتباریابی ملی خاصی فعالیت ندارد. اگرچه گروه‌های آموزشی از برنامه پیشنهادی کمیسیون اعتبارات دانشگاهی هند طی سال 1965 استقبال نمودند، اما سایر توصیه‌های این نهاد اعم از شرایط ویژه کادر آموزشی، تجهیزات مورد نیاز و احداث کتابخانه‌های مستقل در دانشگاه‌ها با استقبال مواجه نگردید. از آنجاییکه نهاد ویژه‌ای جهت تأیید و اعتبارسنجی دوره‌های آموزش عالی وجود نداشت طی گزارش سال 1986 کمیته سیاست ملی نظام آموزش عالی تشکیل چنین ارگانی را مورد تأکید قرارداد و ارگان مذکور با نمایندگان از کمیسیون اعتبارات دانشگاهی (یو. جی. سی) و انجمن دانشگاه‌های هند (AIU) تشکیل یافت.

تعداد موسسات آموزش عالی طی دهه 1990

سال تحصیلی	موسسات آموزش عمومی	موسسات آموزش حرفه‌ای
90-91	4862	886
91-92	5058	950
92-93	5334	989
93-94	5639	1125
95-94	6089	1230
96-95	6669	1354
96-97	6759	1770
98-97		

راهنمای جامع تحصیل و زندگی در هندوستان

7199
2057
99-98
7494
2113
2000-99
7782
2124
نرخ دانشجویان آموزش عالی طی دهه 1990
سال تحصیلی
نرخ ثبت نام
نرخ رشد
90-91
4924868
91-92
5265886
6/9
92-93
5534966
5/1
93-94
5817249
5/1
95-94
6113929
5/1
96-95
6424624
5/1
96-97
6755455
5/1
98-97
7078214
4/8
طرح های آموزشی

از جمله مهمترین طرح های آموزش عالی کشور می توان به موارد ذیل اشاره نمود:

1- طرح حرفه ای سازی آموزشی

در تطابق با سیاست ملی حوزه آموزش کشور که طی سال 1986 اتخاذ گردید، طرحی با عنوان طرح حرفه ای سازی آموزش در جهت توجه به جنبه شغل زایی دوره های آموزشی به ویژه نخستین مقطع آموزش عالی (مقطع کارشناسی) طی سال 1994-95 به مورد اجرا درآمد.

مطابق این طرح کلیه دانشگاه ها و کالج های کشور ملزم به ارائه 1-3 دوره آموزش حرفه ای در قالب 35 موضوع مختلف می باشند.

2- طرح احداث کالج های خودمختار (آزاد)

به موجب طرح مذکور از سال 1986 تعداد 138 کالج تحت عنوان کالج های آزاد در 8 ایالت کشور احداث گردیده و آغاز به فعالیت نموده است.

3- طرح برگزاری آزمون ملی سنجش توانایی های آموزشی

طرح مذکور از سال 1989 و در جهت تعیین توانایی ها و شایستگی های مریبان و اساتید دانشگاهی توسط کمیسیون کمک هزینه تحصیلی دانشگاهی به مورد اجرا گذارده شده است.

بالغ بر 50 هزار دانشجوی کاندید مریب گری هر ساله در آزمون مذکور حضور می یابند که از این تعداد تنها 5 درصد مورد پذیرش واقع می گردند.

4- طرح تمرکز بر برنامه نهم توسعه

از جمله مهم ترین مفاد طرح فوق می توان بر تعیین معیارهایی جهت ارتقاء سطح کیفی و کمی دروس آموزشی، نوسامانی زیرساخت های آموزشی، اختصاص بودجه بیشتر و بسیج همگانی در جهت توجه به حوزه آموزش عالی، تأکید بر ارتقاء سطح سواد معلمین و اساتید دانشگاهی از طریق تعلیم و تربیت آنان در کالج های آکادمیک ویژه، توجه به نیازمندی های مناطق محروم به ویژه آموزش زنان و گسترش نظام آموزش آزاد و معرفی رشته های مختلف آموزشی اشاره نمود.

کمیسیون کمک هزینه تحصیلی دانشگاهی (UGC)

اهداف

کمیسیون فوق بنا بر حکم پارلمانی طی سال 1956 تشکیل گردید. این کمیسیون به ادای مسوولیت خود مبني بر اجرای احکام قانونی در روند تصمیم گیری، طراحی و اجرای استانداردها در آموزش، آزمون ها و تحقیقات دانشگاهی مبادرت می نماید. کمیسیون مذکور به عنوان عامل ارتباطی اصلی میان دولت های ایالتی و دولت مرکزی و مؤسسات آموزش عالی کشور هند محسوب می گردد. این کمیسیون همچنین به نظارت بر روند توسعه و رشد آموزش عالی و دانشگاهی تخصیص اعتبارات ویژه مالی به دانشگاه ها و کالج ها، ارائه خدمات مشاوره به دولت های ایالتی و مرکزی در خصوص معیارهای ضروری و لازم در روند توسعه آموزش عالی و اشاره به حداقل استانداردهای لازم آموزش عالی مبادرت می نماید. لازم به ذکر است که این کمیسیون از رئیس، معاون رئیس و 10 عضو فعال که همگی توسط دولت مرکزی انتخاب می گردند متشکل می شود. رئیس کمیسیون برای مدت 5 سال، معاون برای مدت 3 سال و سایر اعضای کمیسیون برای مدت 3 سال به این پست منصوب می گردند. گفتنی است که رئیس و معاون رئیس کمیسیون حداکثر برای 2 نوبت کاری انتخاب می گردند. این کمیسیون از هیچگونه درآمد شخصی برخوردار نبوده و هزینه کلیه پروژه های خود را از محل دولت مرکزی تأمین می نماید. کمیسیون نیز به توزیع این بودجه در میان دانشگاه های مرکزی، کالج های وابسته به دانشگاه دهلی و دانشگاه های بنارس و برخی از مؤسسات آموزش عالی که به دانشگاه تغییر وضعیت داده اند می پردازد.

خصوصی سازی آموزش عالی و احداث دانشگاه های خودگردان

دهه 1990 نقطه عطف مهمی در تاریخ آموزش عالی معاصر کشور هند محسوب می گردد. از جمله مهم ترین تحولات این دهه می توان به اعمال تلاش های مداوم در جهت خصوصی سازی آموزش عالی در این کشور اشاره نمود. خصوصی سازی بودجه آموزش عالی از طریق کاهش هزینه های عمومی، اعمال سیاست های بازگشت هزینه و خصوصی سازی مستقیم آموزش عالی از جمله مهم ترین ویژگی های این دهه محسوب می گردد. در خلال این دهه بودجه تخصیص یافته به آموزش عالی به شدت کاهش یافته و دورنمایی جهت افزایش بودجه در آینده به چشم نمی خورد. گزارش دولت هند در خصوص پارانه های دولتی کشور طی سال 1997، دیدگاه حاکم بر دولت در این زمینه را نشان می دهد. در همین اثنا، آموزش عالی و مقطع آموزشی متوسطه به عنوان "سیاست غیرمزیته" (و آموزش ابتدایی به عنوان "سیاست مزیتی") در نظر گرفته شده و پارانه آن به شدت کاهش یافت. از یک سو، به نظر می رسد سیاست و اقدامات دولت که پیش و پس از این گزارش به مورد اجرا درآمد، مطابق با چنین دیدگاهی بود، هر چند که وزارت دارایی تا حدی دسته بندی سیاست ها به شکل قبلی را تعدیل کرده بود. این وزارت آموزش عالی را به مقوله ای تحت عنوان "سیاست های مزیت 2" دسته بندی نمود که لازم نیست برابر با سیاست های مزیتی پارانه دولتی دریافت نمایند.

دانشگاه های خودگردان

طی سال 1992 دیوان عالی هند، دریافت شهریه های تحصیلی بالای آموزش عالی را غیرمنطقی و ناعادلانه خواند و آن را ممنوع نمود. این در حالی است که طی سال 1993 حکم دیگری از سوی دیوان عالی مبنی بر افزایش تعداد دانشگاه های خودگردان صادر گردید. مطابق با چنین حکمی ساز و کارهای دقیقی توسط دولت به کار گرفته شد، تا دانشگاه های خودگردان در کشور گسترش یابد. در حال حاضر تعداد این دانشگاه ها به ویژه در رشته های مهندسی و مدیریت چن برابر نهادهای دولتی می باشد. به عنوان مثال طی سال 2001 در ایالت آندراپرادش، 95 دانشگاه خودگردان فنی و 11 دانشگاه فنی خصوصی فعالیت داشتند. در همین ایالت و در همان اثنا تعداد 303 دانشکده پزشکی خصوصی و 25 دانشکده پزشکی دولتی نیز فعالیت داشت. آفت رشد بی رویه نهادهای خصوصی کاهش کیفیت آموزش عالی است به عبارت دیگر تنها تعداد اندکی از دانشکده های خصوصی به ارائه برنامه های آموزشی با کیفیت بالا مبادرت می نمایند و سهم عمده ای از آن ها صرفا با هدف سودآوری سریع آغاز به فعالیت نموده اند.

نوع دوستی، نیکوکاری و آموزش که در گذشته از جمله ملاحظات بخش خصوصی حوزه آموزش به شمار می آمد. به عنوان انگیزه مطرح نمی باشد. ناتوانی دولت در جهت اعمال مقررات بر مؤسسات خصوصی نیز به طور فزاینده ای آشکار می گردد. طی سال 1995 قانون ویژه دانشگاه های خصوصی در مجلس علیای هند مطرح گردید. هدف از طرح این قانون هموار نمودن راه جهت تأسیس دانشگاه های خودگردان بود. گفتنی است که طرح مذکور تا کنون به تصویب پارلمان نرسیده است. البته نه به آن دلیل که دولت به خصوصی سازی آموزش عالی در کشور علاقه ای ندارد، بلکه به این دلیل که بخش خصوصی با چند بند از این طرح موافق نمی باشد. به عنوان مثال این طرح بر تشکیل صندوق دائمی هدایا به ارزش 5 میلیون روپیه (معادل دو میلیون دلار) اعطای بورس کامل به 30 درصد از دانشجویان و نظارت و قانون گذاری دولت در این سیستم تصریح می نماید. اغلب دانشکده های خصوصی که با حمایت دولت آغاز به فعالیت نمودند، در حال حاضر یا تمام بودجه خود را از دولت تأمین نموده و یا کاملا در اختیار دولت قرار گرفته اند، چرا که به فعالیت های غیرقانونی و غیراخلاقی مبادرت نموده اند.

شورای تجارت و صنعت نخست وزیری به تشکیل کمیته ای با عضویت دو صاحب صنعت مشهور به منظور پیشنهاد اصلاحات لازم در حوزه آموزش و سایر بخش ها مبادرت نمود. این کمیته در گزارش سال 2001 خود، به اهمیت نقش دولت در توسعه آموزش من جمله آموزش عالی در کشورهای توسعه یافته جهان اشاره نمود. با این حال، گزارش مذکور مصرا نه خواهان آن شد که آموزش عالی کلا به بخش خصوصی واگذار شده و دولت منحصرأ به امور مقاطع آموزش ابتدایی و متوسطه بپردازد. افزون بر این، کمیته مذکور خواهان تصویب قانون ویژه دانشگاه های خصوصی و اعمال جدي اصل پرداخت هزینه آموزش عالی با در نظر گرفتن این که وام و کمک بلاعوض در اختیار اقشار محروم جامعه قرار گیرد، شد. با این حال، این کمیته به ارائه استدلالی برای پیشنهادات خود مبادرت ننمود.

بین المللی سازی آموزش عالی

از جمله دیگر تحولات آموزش عالی کشور هند می توان به بین المللی سازی آموزش عالی این کشور اشاره نمود. گفتنی است که برخی تغییرات فوق تحت لوای سیاست های اقتصادی جهانی و بین المللی شدن آموزش صورت گرفته است. از جمله مهم ترین اقدامات به عمل آمده در جهت بین المللی شدن آموزش در کشور می توان به صدور مجوز احداث دانشگاه ها و نهادهای خارجی و گشایش شعباتی در کشور اشاره نمود. گفتنی است این شعبات مدارکی ارائه می نمایند که ضرورتا توسط دانشگاه مادر در کشور متبوع به رسمیت شناخته نمی شود. از جمله دیگر اقدامات به عمل آمده می توان به راه اندازی شعباتی از مؤسسات آموزش عالی هند در سایر کشورهای اشاره نمود. با توجه به نبود سیاست روشن، با وجود اینکه هر دوی این تحولات در حال گسترش می باشند اما اغلب به بروز مشکلاتی منجر می گردد. چرا که از يك سو، دانشگاه های درجه دوم و سوم کشور اغلب دانشگاه های هاستند که از این طرح پولساز بهره برداری می نمایند. و از سوی دیگر رویکرد برخی دولت های ایالات هند در جهت ترویج آموزش عالی و به ویژه آموزش عالی فنی و حرفه ای به منظور تولید نیروی کار صادراتی نتیجه معکوس داشته است. رشد سریع دانشکده های فنی خصوصی و مراکز آموزش مدیریت به پرورش نیروی کار عملی و فنی خیره نینجامیده، بلکه به تولید افراد ناکارآمد در زمینه فن آوری اطلاع رسانی منتهی گردیده است که از بازدهی اندک در بازارهای داخلی و بین المللی برخوردار می باشند. نتیجه کلی تراکم در بازار کار است. آشفتگی در عرضه تحولات بین المللی، سیاسی و اقتصادی به ایجاد وحشت در میان دانشجویان به ویژه افرادی که با هدف مهاجرت به خارج تحصیل می نمایند منتهی شده، منحصرأ فارغ التحصیلان صادراتی تربیت نموده و بخش فن آوری اطلاع رسانی کشور نیز بدون توجه به بازار داخلی به بازار بین المللی وابستگی می یابند.

فقدان دیدگاه برای آینده

ابتکارات دولت هند نشان می دهد از آنجایی که نظام آموزش عالی کشور به سرعت در حال خصوصی شدن است، نیازی به ارائه قانون یا قوانینی ویژه آموزش عالی نمی باشد. به عنوان مثال مؤسسات آموزش عالی خصوصی عملاً در جایگاه دانشگاه ها قرار گرفته و دانشگاه هایی تأسیس یافته اند که منحصر از دانشکده های خودگردان وابسته تشکیل شده اند. چندین مؤسسه خصوصی دیگر نظیر مؤسسه فن آوری اطلاع رسانی هند نیز اجازه یافته اند که در مقام دانشگاه یا معادل آن فعالیت نموده و مدرک علمی ارائه نمایند. گفتنی است که تحولات فوق به رشد سریع مؤسسات خصوصی خودگردان معادل دانشکده و تبدیل مؤسسات خصوصی تحت حمایت دولت به مؤسسات خصوصی خودگردان منتهی گردیده است چرا که از يك سو، بخش عمده ای از نظام آموزش عالی کشور هند خصوصی شده است.

فقدان سیاست منسجم دراز مدت در زمینه آموزش عالی از جمله ویژگی های آموزش عالی کشور طی دهه 1990 و حتی دهه اخیر بوده است از سوی دیگر عدم وضوح موضع دولت در قبال مسئله خصوصی سازی به تدوین سیاست های موفقی یا در نبود این سیاست ها به آشفتگی ناشی از ناهماهنگی بازیگران حوزه آموزش عالی منجر گردیده است. از جمله این بازیگران می توان به دولت مرکزی، ایالات، کمیسیون اعطای کمک های بلاعوض دانشگاه ها، دانشکده ها و مهم تر از همه بخش خصوصی اشاره نمود.

به طور کلی می توان گفت که پیش فرض های دولت هند در خصوص آموزش عالی اشتباه بوده است. هدف اصلی طراحی و اجرای چنین پیش فرض هایی تغییر اقتصاد کشور به اقتصادی مشابه کشورهای جنوب شرق آسیا بود. از این روی دولت تصور می کرد می تواند آموزش عالی را نادیده انگاشته و آن را به بخش خصوصی واگذار نماید به عبارت دیگر دولت هند متصور است که حتی بدون تحمل مشکلات تقویت مؤسسات آموزش عالی جامعه ای دانش مدار ساخته و انقلابی در فن آوری اطلاع رسانی ایجاد خواهد نمود. همچنین دولت هند بر این عقیده است که می تواند از حمایت آموزش عالی صرف نظر نموده، در منابع خود صرفه جویی نموده و بخش خصوصی را به توسعه آموزش عالی وا دارد. این در حالی است که نه تنها شواهدی در تأیید این پیش فرض ها وجود ندارد، بلکه پیش فرض های مذکور برای نظام آموزش عالی و کل جامعه هند مخاطره آمیز می باشد.

وضعیت آموزش عالی

کشور هند برنامه توسعه آموزش عالی خود را در سال 1950 با این هدف آغاز نمود که علوم و تکنولوژی بخشی از میراث انسانی هر جامعه است. علم دیروز پاسخگویی نیاز امروز نبوده و علم امروز تکا فوی نیاز فردا را نمی دهد. از این روی آموزش عالی باید به عنوان عامل حیاتی پیشرفت اقتصادی، اجتماعی و معنوی کشور مورد توجه واقع گردد. کشور هند به توسعه آموزشی خود در قالب برنامه پنجساله اول توسعه اقتصادی با اعتبار 1/530 میلیارد روپیه مبادرت نمود گفتنی است که این مبلغ طی برنامه پنجساله هشتم بر 196 میلیارد روپیه بالغ گردید. در برنامه نهم توسعه اقتصادی هند، مبلغ 381/20/64 کرور اعتبار به حوزه آموزش اختصاص یافت. کشور هند با برخورداری از 248 دانشگاه و 10555 کالج و هزاران آزمایشگاه و مراکز تحقیقاتی علمی- صنعتی دولتی و خصوصی در 50 سال اخیر در زمینه آموزش عالی و تحقیقات، از رشدی معادل کشور آمریکا برخوردار بوده است. از تعداد 248 دانشگاه کشور 161 دانشگاه بصورت جامع و سایر دانشگاه ها به صورت انستیتو و با دانشگاه های فنی - حرفه ای و تخصصی می باشند. در این مجموعه 24 دانشگاه کشاورزی، 18 دانشگاه پزشکی، 25 دانشگاه فنی و مهندسی و 10 دانشگاه آزاد تحت عنوان دانشگاه آزاد ایندیانا فعالیت دارند. علاوه بر این 7 انستیتو آموزش زبان سانسکریت 5 انستیتو آموزشی زبان سانسکریت، 5 انستیتو آموزشی رشته های موسیقی، هنرهای زیبا، آمار و روزنامه نگاری، 4 انستیتو های منطقه ای، 1 انستیتو ویژه آموزش رشته های موسیقی، هنرهای زیبا، آمار و روزنامه نگاری، 4 انستیتو حقوق و 4 انستیتو آموزش مدیریت (indian)institute of management در شهرهای لکهنو، احمدآباد، بنگورو کلکتا ه فعالی ت دارن د. ع لاهه ب رای ن ت عداد 6 انستی توی تکنولوژی (indian institut of technology) در شهرهای دهلی، بمبئی، مدرس، کانپور، کاراکپور و گواهایی دایر می باشد از شهرت و اعتبار جهانی برخوردار می باشد.

از لحاظ موقعیت جغرافیایی و استقرار تاسیسات، دانشگاه های هند به دو دسته متمرکز و غیر متمرکز تقسیم می کردند. دانشگاه های متمرکز از مجتمع دانشگاهی برخوردار بوده و کلیه کالجها و دانشکده های وابسته به دانشگاه در مجتمع قرار دارند از جمله این دانشگاه ها می توان دانشگاه جواهر لعل نهرو، دانشگاه هندوی بنارس و دانشگاه اسلامی علیگره اشاره نمود. دانشگاه های غیر متمرکز نیز از کمپ مرکزی (central campus) برخوردار بوده و انستیتو ها و کالج های وابسته به آن در نقاط مختلف شهر، ایالت

راهنمای جامع تحصیل و زندگی در هندوستان

و در نقاط بسیار دورتر از واحد مرکزی قرار دارند. به عنوان مثال کمپ مرکزی دانشگاه دهلی در شمال شهر دهلی قرار گرفته و این در حالی است که کالج ها و موسسات وابسته به این دانشگاه در کل ایالت دهلی پراکنده شده و حتی تعدادی از موسسات وابسته به این دانشگاه در کشور بوتان مستقر می باشد. اکثریت دانشگاههای هند به صورت غیر متمرکز بوده و عموماً از تعداد زیادی کالج تحت نظارت برخوردار می باشند. دانشگاههای بزرگ هند مانند کلکته ، بمبئی، دهلی و بنگلور از بالغ بر 250 کالج برخوردارند. کالجهای کشور هند به 4 دسته کالج های دولتی، کالج های خصوصی ، کالج های دانشگاهی و کالج های حرفه ای قابل تقسیم به طور کلی به غیر از کالجهای دولتی، کلیه کالج ها اعم از خصوصی و یا حرفه ای تحت نظارت يك دانشگاه دولتی فعالیت می نمایند در کشور هند دانشگاه خصوصی وجود ندارد. کلیه امتحانات کالج ها توسط دانشگاه ناظر برگزار شده و در خاتمه دوره نیز مدارکتحصیلی کالج ها، توس دانشگاه ناظر صادر می گردد. در حال حاضر 70 درصد از کالجهای هند خصوصی می باشند. به موجب سیاست آموزش عالی هند ، يك سوم کالجهای خصوصی کشور در مناطق روستائی و توسعه نیافته تاسیس یافته است. طی سال 1994 دولت هند به اجرای طرح متمرکز سازی کالج و انستیتو های پزشکی در دو ایالت جنوبی کشور (تامیل نادو و کارناتاكا) مبادرت نمود. به موجب این طرح، کلیه کالج های پزشکی، دندانپزشکی و داروسازی اعم از خصوصی و دولتی از دانشگاههای ناظر تفکیک شده و تحت نظارت يك دانشگاه علوم پزشکی قرار گرفتند. به عنوان مثال در حال حاضر ، کیه کالج های گروه پزشکی ایالت کار ناناكا که متجاوز از 250 کالج می باشد زیر نظر دانشگاه پزشکی راجیو گاندي فعالیت می نمایند. برابر آخرین آمار بدست آمده در حال حاضر تعداد 780/7/000 دانشجو تحت نظارت 331 هزار کادر علمی دانشگاههای هند به تحصیل در دانشگاهها مبادرت می نمایند.

نرخ رشد مراکز آموزشی مقاطع مختلف تحصیلی طی سالهای 1951-2001

سال	مراکز آموزش ابتدایی	مراکز آموزش متوسطه	کالجهای آموزش عالی	کالجهای آموزش عمومی
1950-51				209671
				13596
				7416
				370
				208
				27
1955-56				278135
				21730
				10838
				466
				218
				31
1960-61				330399
				49663
				17329
				967
				852
				45
1965-66				391064
				75798
				27614
				1536
				770
				64
1970-71				408378
				26

<http://www.hendoostan.com>

E-mail: India.paziresh@gmail.com

info@hendoostan.com

90621
37051
2285
992
82
1975-76
454270
106571
43054
3667
3276
101
1980-81
494503
118555
51573
3421
3542
110
1985-86
528872
134846
65837
4067
1533
126
1990-91
560935
151456
79796
4862
886
184
1991-92
566744
155926
82576
5058
950
196
1992-93
571248
158498
84608
5334
989
207
1993-94
570455
162804
89226
5639
1125
27

213
1994-95
586810
168772
94946
6089
1230
219
1995-96
593410
174145
99274
6569
1354
226
1996-97
hasanbeigi

چشم انداز سیاسی - جغرافیایی

کشور پهناور هند، در جنوب قاره آسیا واقع گردیده است. از این کشور در زبان فارسی تحت عنوان، « هند یا هندوستان» در زبان انگلیسی، «اینديا» (INDIA) و در زبان سانسکریت «بهارت ورشا» (bharatvarsha) یاد می‌گردد. کشور هند به صورت شبه جزیره ای مثلثی شکل است که قاعده آن به شمال کوه های هیمالیا، ضلع شرقی آن به خلیج بنگال و ضلع غربی آن به دریای عمان و رأس آن در جنوب، به اقیانوس هند منتهی می‌گردد. این کشور از شمال غربی به پاکستان، از شمال به چین، بوتان، نپال و تبت، از شرق به میانمار (برمه سابق) و از جنوب و جنوب غربی به اقیانوس هند منتهی می‌گردد. کشور بنگلادش، که در منتهی الیه جنوب شرقی هند واقع گردیده از کلیه جوانب توسط کشور هند احاطه شده و تنها در شرق، مرز بسیار کوچکی با میانمار دارد. کشور هند در جنوب، از طریق تنگه پاکبا با کشور سریلانکا (سیلان سابق) همسایه است. وسعت این کشور (به استثنای مناطقی از کشمیر که در اختیار پاکستان و چین است) بر 3,165,596 کیلومترمربع بالغ می‌گردد. مطابق سرشماری سال 2001 جمعیت کشور يك میلیارد و بیست و هفت میلیون نفر بالغ می‌گردد. زبان رسمی کشور هند «هندي» با خط دیوانگیری است که 30% جمعیت هند با آن تکلم می‌کنند. با این حال مطابق قانون اساسی کشور، 16 زبان دیگر از قبیل آسامی، بنگالی، گجراتی، کانارایی، کشمیری، کوکانی، مالایالم، مانی پوری، نپالی، اوری، پنجابی، سانسکریت، سندي، تامیل، تیلگو و اردو نیز به رسمیت شناخته است. زبان انگلیسی از سال ها پیش از استقلال کشور زبان اداری و رسمی بوده و طبق توافقات به عمل آمده پس از استقلال (1947) نیز به عنوان زبان اداری باقی ماند. در حال حاضر، کل آموزش عالی و قسمت اعظم مکاتبات اداری این کشور به زبان انگلیسی صورت می‌گیرد.

ادامه

کشور هندوستان، طی سال 1947 میلادی استقلال خود را به دست آورده و از آن زمان تاکنون، عضو کشورهای مشترک المنافع و سازمان ملل متحد می‌باشد. حکومت هند جمهوری پارلمانی است و به صورت فدرال اداره می‌گردد.

کشور هند، از 28 ایالت (states) و 7 منطقه متحد (فرمانداری کل) متشکل می‌گردد. بالاترین مقام رسمی کشور، رئیس جمهور و بالاترین مقام ایالتی استانداران (governors) می‌باشند که توسط رئیس جمهور تعیین و با فرمان وی به محل مأموریت اعزام می‌گردند. هر ایالت، از شورای ایالتی و کابینه ایالتی مستقل برخوردار بوده و ریاست کابینه ایالتی با سر وزیر ایالتی (Chief Minister) است. ریاست دولت مرکزی هند، متشکل از کابینه وزیران، با نخست وزیر هند می‌باشد که از طریق رأی مستقیم مردم انتخاب می‌گردد. وزیران دولت مرکزی، لزوماً باید نمایندگان مجلس هند بوده و یا ظرف شش ماه از انتصاب به سمت وزارت از یکی از حوزه های انتخابیه به نمایندگی مجلس برگزیده شوند.

قوه مقننه هند، متشکل از دو مجلس قانون گذاری تحت عناوین «لوک سابها» (Lok Sabha) و «راجیا سابها» (Rajya Sabha) می‌باشد. نمایندگان مجلس اول (پارلمان هند) با رأی مستقیم مردم و نمایندگان مجلس اعلی (راجیا سابها) به طور غیرمستقیم توسط نمایندگان مجالس ایالتی برای مدت شش سال انتخاب می‌گردند.

مطابق قانون اساسی کشور، که در سال 1949 میلادی تصویب و از سال 1950 به اجرا درآمده است، کشور هند کشوری سکولار (secular) بوده و هیچ مذهبی به عنوان مذهب رسمی در قانون اساسی این کشور به رسمیت شناخته نشده است. بدین ترتیب این کشور از تنوع مذهبی چشمگیری برخوردار می‌باشد. قریب به 80% مردم هند، پیرو آیین هندو و 12% تا 15% تابع دین اسلام می‌باشند. از این حیث مسلمانان بزرگترین اقلیت مذهبی هند را تشکیل می‌دهند. از جمله ادیان و مذاهب عمده دیگر کشور می‌توان به مسیحیت، بودایی، سیک، جین و زرتشتی اشاره نمود.

کشور هند، از آب و هوای متنوع و متغیری برخوردار است. شمال این کشور به علت مجاورت با سلسله جبال هیمالیا دارای آب و هوای سرد و کوهستانی است. آب و هوای مرکز هند و حوزه سند و گنگ معتدل

راهنمای جامع تحصیل و زندگی در هندوستان

بوده و فلات جنوب هند نیز از آب و هوای گرم و حاره ای برخوردار می باشد. در مجموع، این کشور از لحاظ آب و هوایی از چهار فصل (فصل سرد از اوایل دسامبر تا اواخر مارس، فصل گرم از آوریل تا مه، فصل معتدل همراه با ریزش باران های موسمی از ژوئن تا سپتامبر و فصل معتدل و خشک از سپتامبر تا آخر نوامبر) برخوردار می باشد. پول رایج کشور روپیه (47) (Rupee)(Paise) روپیه معادل يك دلار آمریکا) می باشد است. هر روپیه معادل 100 پیسه

تعداد کل جمعیت جهان بر مبنای میلیون طی سال 2000

تعداد کل زنان	مردان	نرخ جمعیت
6091.3	3022.4	3068.9
876.0	563.0	313.0
79.4	73.6	85.3

نرخ افراد باسواد بالای رده سنی 15 سال
نرخ افراد بیسواد بالای رده سنی 15 سال

منبع : کتاب آمار سازمان یونسکو سال 2000

سال	نسبت جنسیت نرخ آماری زنان به ازای 1000 مرد	سال	نسبت جنسیت
1961	941		
1901	972		
1971	930		
1911	964		
1981	934		
1921	955		
1991	927		
1931	950		
2001	933		
1941	945		
1951	-		
1961	-		
1971	-		
1981	-		
1991	-		
2001	-		
1901	-		
1911	-		
1921	-		
1931	-		
1941	-		
1951	-		
1961	-		
1971	-		
1981	-		
1991	-		
2001	-		
1901	-		
1911	-		
1921	-		
1931	-		
1941	-		
1951	-		
1961	-		
1971	-		
1981	-		
1991	-		
2001	-		
1901	-		
1911	-		
1921	-		
1931	-		
1941	-		
1951	-		
1961	-		
1971	-		
1981	-		
1991	-		
2001	-		
1901	-		
1911	-		
1921	-		
1931	-		
1941	-		
1951	-		
1961	-		
1971	-		
1981	-		
1991	-		
2001	-		
1901	-		
1911	-		
1921	-		
1931	-		
1941	-		
1951	-		
1961	-		
1971	-		
1981	-		
1991	-		
2001	-		
1901	-		
1911	-		
1921	-		
1931	-		
1941	-		
1951	-		
1961	-		
1971	-		
1981	-		
1991	-		
2001	-		
1901	-		
1911	-		
1921	-		
1931	-		
1941	-		
1951	-		
1961	-		
1971	-		
1981	-		
1991	-		
2001	-		
1901	-		
1911	-		
1921	-		
1931	-		
1941	-		
1951	-		
1961	-		
1971	-		
1981	-		
1991	-		
2001	-		
1901	-		
1911	-		
1921	-		
1931	-		
1941	-		
1951	-		
1961	-		
1971	-		
1981	-		
1991	-		
2001	-		
1901	-		
1911	-		
1921	-		
1931	-		
1941	-		
1951	-		
1961	-		
1971	-		
1981	-		
1991	-		
2001	-		
1901	-		
1911	-		
1921	-		
1931	-		
1941	-		
1951	-		
1961	-		
1971	-		
1981	-		
1991	-		
2001	-		
1901	-		
1911	-		
1921	-		
1931	-		
1941	-		
1951	-		
1961	-		
1971	-		
1981	-		
1991	-		
2001	-		
1901	-		
1911	-		
1921	-		
1931	-		
1941	-		
1951	-		
1961	-		
1971	-		
1981	-		
1991	-		
2001	-		
1901	-		
1911	-		
1921	-		
1931	-		
1941	-		
1951	-		
1961	-		
1971	-		
1981	-		
1991	-		
2001	-		
1901	-		
1911	-		
1921	-		
1931	-		
1941	-		
1951	-		
1961	-		
1971	-		
1981	-		
1991	-		
2001	-		
1901	-		
1911	-		
1921	-		
1931	-		
1941	-		
1951	-		
1961	-		
1971	-		
1981	-		
1991	-		
2001	-		
1901	-		
1911	-		
1921	-		
1931	-		
1941	-		
1951	-		
1961	-		
1971	-		
1981	-		
1991	-		
2001	-		
1901	-		
1911	-		
1921	-		
1931	-		
1941	-		
1951	-		
1961	-		
1971	-		
1981	-		
1991	-		
2001	-		
1901	-		
1911	-		
1921	-		
1931	-		
1941	-		
1951	-		
1961	-		
1971	-		
1981	-		
1991	-		
2001	-		
1901	-		
1911	-		
1921	-		
1931	-		
1941	-		
1951	-		
1961	-		
1971	-		
1981	-		
1991	-		
2001	-		
1901	-		
1911	-		
1921	-		
1931	-		
1941	-		
1951	-		
1961	-		
1971	-		
1981	-		
1991	-		
2001	-		
1901	-		
1911	-		
1921	-		
1931	-		
1941	-		
1951	-		
1961	-		
1971	-		
1981	-		
1991	-		
2001	-		
1901	-		
1911	-		
1921	-		
1931	-		
1941	-		
1951	-		
1961	-		
1971	-		
1981	-		
1991	-		
2001	-		
1901	-		
1911	-		
1921	-		
1931	-		
1941	-		
1951	-		
1961	-		
1971	-		
1981	-		
1991	-		
2001	-		
1901	-		
1911	-		
1921	-		
1931	-		
1941	-		
1951	-		
1961	-		
1971	-		
1981	-		
1991	-		
2001	-		
1901	-		
1911	-		
1921	-		
1931	-		
1941	-		

راهنمای جامع تحصیل و زندگی در هندوستان

		251,321,213
14,469,240	0/31-	772,177-
	5.42	0/03- 6.05-
		1931
		278,977,238
		27,656,025
		11
		28,428,202
		11.31
		1.04
		17.02
		1941
		318,660,580
		39,683,342
		14.22
		12,027,317
		3.22
		1.33
		33.67
		1951
		361,088,090
		42,427,510
		13.31
		2,744,168
1.25	0/91-	51.47
		1961
		439,234,771
		78,146,681
		21.64
		35,719,171
		8.33
		1.96
		84.25
		1971
		548,159,652
		108,924,881
		24.8
		30,778,200
		3.16
		2.20
		129.94
		1981
		683,329,097
		135,169,445
		24.66
		26,244,564
2.22	0/14-	186.64
		1991
		843,387,888
		160,058,791
		23.86
		31

راهنمای جامع تحصیل و زندگی در هندوستان

27,889,346
2.14 0/8-
253.78
2001
1,027,015,247
183,627,359
21.34
17,568,568
1.93 2.52-
330.80

نرخ توزیع جمعیت در مناطق شهری- روستایی

مردان	زنان	افراد رده های مختلف سنی
1951		
- مناطق روستایی	153,444,642	
	145,199,739	
	298,644,381	
- مناطق شهری	32,083,820	
	30,359,889	
	62,443,709	
- کلیه مناطق	185,528,462	
	175,559,628	
	361,088,090	
1961		
- مناطق روستایی	183,504,095	
	176,794,073	
	360,298,168	
- مناطق شهری	42,789,106	
	36,147,497	
	78,936,603	
- کلیه مناطق	226,293,201	
	212,941,570	
	439,234,771	
1971		
- مناطق روستایی	225,319,943	
	213,725,732	
	439,045,675	
- مناطق شهری	58,729,333	
	50,384,644	
	109,113,977	
- کلیه مناطق	284,049,276	
	264,110,376	
	548,159,652	
1981		
- مناطق روستایی	270,910,547	
	252,956,003	
	523,866,550	
- مناطق شهری	82,463,913	
	76,998,634	
	159,462,546	
- کلیه مناطق	353,374,460	
	329,954,637	
	683,329,097	

راهنمای جامع تحصیل و زندگی در هندوستان

	1991	
324,321,614	- مناطق روستایی	304,370,062
		628,691,676
844,114,908	- مناطق شهری	102,702,168
		217,611,012
439,230,458	- کلیه مناطق	407,072,230
		846,302,688
	2001	
381141184	- مناطق روستایی	360519109
		-
150135894	- مناطق شهری	135219060
		-
531277078	- کلیه مناطق	495738169
		-

نرخ تخمینی جمعیت کشور طی سالهای 1991-2016 به تفکیک جنسیت و بر مبنای هزار

سال	مردان	زنان	افراد رده های مختلف سنی
1991			
439231			
407072			
846303			
1996			
484859			
449360			
934219			
1997			
492571			
457307			
949878			
1998			
500359			
465249			
965608			
1999			
508174			
473150			
981324			
2000			
515984			
480961			
996945			
2001			
523780			
488606			
1012386			
2002			
531395			

496212
1027607
2003
539344
504190
1043534
2004
547556
512468
1060024
2005
555964
520971
1076934
2006
564498
529628
1094126
2007
573068
538378
1111446
2008
581573
546999
1128572
2009
590018
555495
1145513
2010
598407
563876
1162283
2011
606744
572145
1178889
2012
614749
580286
1195035
2013
622966
588608
1211574
2014
631395
597111
1228506
2015
640034
605733

راهنمای جامع تحصیل و زندگی در هندوستان

1245827
2016
648886
614657
1263543
نرخ جمعیت کودکان رده های سنی مختلف طی سالهای 1991-2016 بر مبنای جنسیت و هزار

1991 رده های سنی مختلف
1996
2001
2006
2011
2016

60312861 پسران رده های سنی 6-11 سال
63343
60422
54873
56040
59474

56396791 دختران رده های سنی 6-11 سال
58545
57835
52163
53091
56326

116709652 تعداد کل
121888
118257
106946
109131
115800

27876092 پسران رده های سنی 11-14 سال
34853
38495
35319
32104
34078

25128186 دختران رده های سنی 11-14 سال
30963
35973
34045
30418
32321

53004278 تعداد کل
65816
74468
69364
62522
66399

19519035 پسران رده های سنی 14-16 سال
21186
24735
24799

	22267
	21826
دختران رده های سنی 16-14 سال	16678944
	18659
	22534
	23598
	21340
	20684
تعداد کل	36197979
	39845
	47269
	48397
	43607
	42510
پسران رده های سنی 18-16 سال	14709230
	19431
	23504
	25605
	23200
	21258
دختران رده های سنی 18-16 سال	12994392
	17118
	20954
	24044
	22401
	20119
تعداد کل	27703622
	36549
	44458
	49649
	45691
	41377

چشم انداز علمی

طی نیم قرن اخیر کشور هند، به پیشرفت های چشمگیری در زمینه های مختلف علمی و فنی نایل آمده است. این کشور در حال حاضر با برخورداری بیش از 273 دانشگاه معتبر [1]، 11831 کالج و مرکز آموزش عالی و 700 مرکز تحقیقات علمی از مقام نخست در میان کشورهای در حال توسعه و مقام پنجم در سطح جهان برخوردار می باشد. به رغم اختلاف فاحش میان توان اقتصادی آمریکا و هند، این کشور طی 50 سال اخیر از لحاظ توسعه مراکز آموزش عالی و حجم تحقیقات علمی، رشدی معادل ایالات متحده آمریکا داشته است به گونه ای که در حال حاضر سومین قدرت تحقیقاتی جهان به شمار می آید [2].

نظام آموزش عالی کشور از ارزش و اعتبار بین المللی برخوردار می باشد. مدارک دانشگاه های معتبر هند مورد قبول دانشگاه ها و مراکز معتبر علمی جهان است. در حال حاضر، جمع کثیری از دانش آموختگان دانشگاه های هند در سرتاسر جهان در مؤسسات معتبر علمی و تحقیقاتی مشغول به فعالیت می باشند. همه ساله نیز تعداد زیادی از اساتید دانشگاه های هند به عنوان استاد میهمان جهت تدریس به دانشگاه های کشورهای مختلف جهان اعزام می گردند. در حال حاضر این کشور از جمله مهم ترین تولیدکنندگان نرم افزارهای کامپیوتری در جهان به شمار می رود. کشور هند، مجهز به سیستم های ماهواره ای در زمینه تحقیقات کشاورزی، هواشناسی، مخابراتی و نظامی می باشد. همچنین در استفاده از شبکه اطلاع رسانی بین المللی (Inernet) موفقیت چشمگیری داشته و در حال حاضر کلیه مراکز آموزش عالی این کشور مجهز به سیستم کامپیوتری می باشند. طی سال 1985 میلادی، به منظور متمرکز نمودن فعالیت

راهنمای جامع تحصیل و زندگی در هندوستان

های آموزشی، پرورشی و فرهنگی کشور، وزارتخانه ها، سازمان ها و مؤسسات موازی که به امر آموزش و فرهنگ اشتغال داشتند در یکدیگر ادغام شده و وزارتی تحت عنوان «وزارت توسعه منابع انسانی» با نام اختصاری "MHRD" تأسیس گردید. هدف غایی این وزارتخانه، توسعه استعدادهای انسانی در کلیه سطوح علمی، آموزشی و فرهنگی در چهارچوب برنامه های پنج ساله توسعه کشور می باشد. لازم به ذکر است که در حال حاضر بالاترین مرجع اداری نظام آموزشی کشور «وزارت توسعه منابع انسانی» می باشد.

<http://www.hendoostan.com>

E-mail: India.pazires@hendoostan.com

info@hendoostan.com